

PIKSEL. POLSKO-NORWESKA PLATFORMA FOTOGRAFICZNA
PIXEL. POLISH-NORWEGIAN PHOTO PLATFORM

PIKSEL. POLSKO-NORWESKA
PLATFORMA FOTOGRAFICZNA
PIXEL. POLISH-NORWEGIAN
PHOTO PLATFORM

XVILLAT
DECIUS

foto: Tomasz Platek

© Stowarzyszenie Willa Decjusza 2011 / © **Villa Decius Association 2011**

Redakcja / **Edited by:** Katarzyna Trojanowska

Współpraca redakcyjna / **Co-edited by:** dr Danuta Glondys, Anna Gawlikowska, Anna Kowalska,
Danuta Renes, Katarzyna Renes

Korekta / **Proofreading:** Małgorzata Biernacka, Philip Palmer

Tłumaczenie / **Translation:** Anna Gawlikowska

Zdjęcia / **Photos:** Zenon Balcer, Małgorzata Basińska, Nikko Biernacka, Magdalena Ciszewska-
Rzasa, Ingrid Forsberg, Anna Róża Gurowska, Antoni Kępiński, Tomasz Korczyński,
Piotr Kuziński, Marcin Lachowicz, Ellen Lande, Bożydar Pająk, Beata Pasek, Tomasz Płatek,
Edith Stylo, Paweł Suder, Przemek Szuba, Katarzyna Trojanowska, Michał Wasążnik

Projekt graficzny i skład / **Layout and visual design:** Studio Kozak

Druk / **Printed by:** Drukarnia Pasaż

ISBN: 978-83-61600-60-2

PIKSEL. POLSKO-NORWESKA PLATFORMA FOTOGRAFICZNA
PIXEL. POLISH-NORWEGIAN PHOTO PLATFORM

PIKSEL. POLSKO-NORWESKA
PLATFORMA FOTOGRAFICZNA
PIXEL. POLISH-NORWEGIAN
PHOTO PLATFORM

KRAKÓW 2011

PIKSEL. POLSKO-NORWESKA PLATFORMA FOTOGRAFICZNA

Projekt był nowatorskim eksperymentem artystycznym, polegającym na reinterpretacji funkcji użytkowych form architektonicznych w przestrzeni miejskiej oraz stworzeniu platformy współpracy między Polską a Norwegią w zakresie twórczości i sztuk wizualnych. Składał się z dwóch edycji warsztatów fotograficznych, wystaw i międzynarodowej konferencji. Efekty przeprowadzonych działań zostały przedstawione w katalogu, promującym prace fotografów uczestniczących w projekcie.

W dniach 18-21 lipca 2011 odbyła się polska edycja warsztatów fotograficznych pod kierunkiem ekspertów: Nikko Biernackiej oraz Eweliny Woźniak-Szpakiewicz. Warsztaty obejmowały pracę grupową oraz indywidualną na terenie Krakowa w obrębie obszarów: Zabłocie, Podgórze i Nowa Huta, aktualnie objętych rewitalizacją najcenniejszych zasobów dziedzictwa kulturowego i miejsc pamięci narodowej. Drugi etap warsztatów przeprowadzono w Oslo w dniach 2-5 sierpnia 2011 z udziałem specjalistów: Małgorzaty Basińskiej i Michała Wasąznika. Działania warsztatowe zostały skupione wzdłuż Akerselva, najważniejszej rzeki przepływającej przez miasto aż do fiordu.

PIXEL. POLISH-NORWEGIAN PHOTO PLATFORM

The project was an innovative artistic experiment based on reinterpretation of functions of architectural forms in urban space and creation of a platform of co-operation between Poland and Norway in visual arts. It consisted of two editions of photographic workshops, exhibitions and an international conference. The project results are presented in this catalogue, which also serves promotion of the photographers participating in the project.

The Polish edition of photographic workshops took place in Krakow in the period 18-21 July 2011, and was supervised by two Polish experts: Nikko Biernacka and Ewelina Woźniak-Szpakiewicz. The workshops included group and individual work and were carried out in Krakow districts of Zabłocie, Podgorze and Nowa Huta, which are currently undergoing revitalisation featuring the preservation of the most valuable cultural heritage resources and places of national remembrance. The second edition of workshops was conducted in Oslo in the period 2-5 August 2011, with Małgorzata Basińska and Michał Wasąznik serving as experts. The workshop activities were focused on the area along the Akerselva, the most important river flowing through the city up to the fjord.

Rezultatem warsztatów były dwie wystawy fotograficzne, których tematem była architektura postindustrialna wkomponowana w przestrzeń miejską i zinterpretowana przez polskich i norweskich fotografików. Wernisaż w Norwegii odbył się w Galerii Stylo Design w Oslo 15 września 2011. Ekspozycja została włączona do cyklu wydarzeń artystycznych odbywających się 17-18 września w ramach Oslo Open 2011 (www.osloopen.no).

Otwarcie drugiej wystawy, tym razem w Krakowie, połączone było z inauguracją międzynarodowej konferencji zatytułowanej „Przemysłowa przestrzeń miasta – dziedzictwo i innowacja” w dniu 11 października 2011 w Willi Decjusza. W konferencji wzięli udział międzynarodowi eksperci z zakresu architektury, urbanistyki, socjologii, kulturoznawstwa i fotografii.

Z inicjatywy uczestników projektu utworzona została tematyczna strona www.pikselfoto.pl, zawierająca informacje oraz relacje ze wszystkich etapów projektu.

Organizatorem projektu było Stowarzyszenie Willa Decjusza, partnerem ze strony norweskiej – instytucja kulturalna Tou Scene ze Stavanger, a współorganizatorem warsztatów i wystawy w Oslo – Galeria Stylo Design.

The results of the workshops were presented at two photographic exhibitions devoted to post-industrial architecture and the way it becomes integrated into urban space. Its opening in Norway took place at the Stylo Design Gallery in Oslo on 15 September 2011. The exhibition was also included in the series of artistic events taking place in the Oslo Open 2011 (17-18 September), www.osloopen.no.

The opening of the Polish edition of exhibition took place on 11 October 2011 in the Villa Decius at Krakow. It was the main artistic event of an international conference "The City's Industrial Space – Heritage and Innovation." The conference was attended by international experts in architecture, urban planning, sociology, cultural studies and photography.

Following an initiative of the project participants, a portal: www.pikselfoto.pl was created and became a platform for communication and documentary containing information and reports from all phases of the project.

The project was organised by The Villa Decius Association in co-operation with a Norwegian partner, Tou Scene, a cultural institution from Stavanger, and the Stylo Design Gallery, which co-organised workshops and exhibitions in Oslo.

foto / photo Božidar Pajlak

ZNACZENIE REWITALIZACJI W PRZEKSZTAŁCANIU PRZESTRZENI POPZREMYSŁOWYCH

W ciągu ostatnich dziesięcioleci, w wyniku dokonujących się transformacji społeczno-gospodarczych następuje dekapitalizacja i degradacja wielu terenów przemysłowych w tkance miejskiej. Skutkiem procesów dezindustrializacyjnych są także dramatyczne konsekwencje społeczne w postaci wysokich wskaźników bezrobocia, wzrostu przestępczości a także zaniku poczucia bezpieczeństwa mieszkańców i braku akceptacji miejsca. Postępująca degradacja przemysłowych terenów obliguje do ich rewitalizacji.

Rewitalizacja, czyli kompleksowa odnowa, to proces skomplikowany i wielowymiarowy. Wiąże się z koniecznością podjęcia działań interdyscyplinarnych na płaszczyznach: społecznej, ekonomicznej, ekologicznej, prawnej oraz architektonicznej. Synteza wszystkich wymienionych obszarów jest niezbędna do przeprowadzenia udanego projektu rewitalizacji. Efektem źle przeprowadzonego procesu może być brak integracji obszarów zrewitalizowanych z tkanką miejską na poziomie architektoniczno-urbanistycznym i/lub społeczno-kulturowym.

Obserwacja licznych przykładów udanych rewitalizacji obszarów/obiektów przemysłowych w Europie pozwala stwierdzić, że zaangażowanie w proces projektowy społeczności lokalnej – a zatem przyszłych użytkowników – jest niezbędnym elementem ochrony tożsamości oraz kreacji udanego miejsca. Miejsca, które sprzyja pozytywnym interakcjom i działa stymulująco zarówno na płaszczyźnie społeczno-kulturowej, jak i gospodarczej, pobudzając kreatywność i przedsiębiorczość. Czynniki ludzki/kulturowy wydaje się zatem podstawą procesów rewitalizacji terenów przemysłowych i przekształcania ich w przestrzenie kreatywne – obszary Kultury i Wiedzy.

arch. Ewelina Woźniak-Szpakiewicz

THE IMPORTANCE OF REVITALISATION IN THE CONVERSION OF POST-INDUSTRIAL SITES

In recent decades, ongoing socio-economic transformations have caused depreciation and degradation of many postindustrial sites in the urban space. The results of processes of deindustrialisation are also dramatic in terms of social consequences which can be measured by high rates of unemployment, increased crime rate, loss of a sense of security among residents and their refusal to accept the place where they live. The progressive degradation of post-industrial sites requires they be revitalised.

Revitalisation is a comprehensive renewal process, complex and multidimensional. It involves interdisciplinary action on social, economic, environmental, legal and spatial planning planes. Synthesis of all of these areas is essential for a successful regeneration project. The result of a poorly conducted process may be lack of integration between revitalised areas and the urban tissue at the urban planning-architectural and / or sociocultural levels.

Numerous examples of successful revitalisation / redevelopment of postindustrial sites in Europe prove that involvement of the local community – and actually, future users – in the design process is essential to protect the identity and the creation of a successful place. Such a site promotes positive interaction and stimulates creativity and entrepreneurship on both socio-cultural and economic levels. The human / cultural factor thus appears to be the basis for the processes behind the revitalisation of post-industrial sites and their transformation into creative spaces – areas of Culture and Learning.

arch. Ewelina Woźniak-Szpakiewicz

PIKSEL. POLSKO-NORWESKA PLATFORMA FOTOGRAFICZNA
PIXEL. POLISH-NORWEGIAN PHOTO PLATFORM

ARCHITEKTURA POSTINDUSTRIALNA
KRAKÓW – OSŁO
POSTINDUSTRIAL ARCHITECTURE
KRAKOW – OSLO

ANNA RÓŻA GUROWSKA

Blaszany warsztat, Zabłocie, Kraków
Tin workshop, Zablocie district, Krakow

Warsztaty mechaniczne Thunes, Oslo
Thunes Mechanical Workshops, Oslo

ANTONI KEPIŃSKI

Kulturhuset Hausmania V, dom kultury, Oslo
Kulturhuset Hausmania V, the cultural house, Oslo

Centrum Architektury i Designu DogA, Oslo
DogA – The Norwegian Centre for Design
and Architecture, Oslo

Kulturhuset Hausmania IV, dom kultury, Oslo
Kulturhuset Hausmania IV, the cultural
house, Oslo

BEATA PASZEK

Sklep Mexx, okolice rzeki Akerselva, Oslo
Mexx shop, near the river Akerselva, Oslo

Stary browar, siedziba firmy Ringnes, Oslo
Old brewery, seat of the Ringnes Company, Oslo

EDYTA STYLO

Fabryka Erdal, Kraków
Erdal factory, Krakow

Fabryka Erdal, Kraków
Erdal factory, Krakow

INGRID FORSBERG

Zabłocie, dzielnica przemysłowa, Kraków
Zabłocie, post-industrial district, Krakow

Okolice rzeki Akerselva, Oslo
Near the river Akerselva, Oslo

BOŻYDAR PAJAK

Fabryka Erdal, Kraków
Erdal factory, Krakow

Akademiki Bjølsen,
Oslo
Bjølsen dorms,
Oslo

ELLEN LANDE

Technikum Odzieżowe, Nowa Huta, Kraków
Technical School of Clothing, Nowa Huta, Krakow

Månefisker Club, dawniej Hjula Væverier, Oslo
Månefisker Club, former Hjula Væverier, Oslo

Oddział Żużla Kawatkowego, Nowa Huta, Kraków
Lump Slag Shop, Nowa Huta, Krakow

HAKON SANDØY

Zabudowania przemysłowe wzdłuż rzeki
Akerselva, Oslo
Post-industrial buildings alongside
the Akerselva river, Oslo

Zabudowania przemysłowe wzdłuż rzeki
Akerselva, Oslo
Post-industrial buildings alongside
the Akerselva river, Oslo

Dawne silosy na zboże przekształcone na akademiki, Maridalsveien, Oslo
Old grain storage converted to student housing, Maridalsveien, Oslo

Myrens Verksted, dawne zakłady Jensen przy Akerselva, Nydalen, Oslo
Myrens Verksted, former Jensen industrial plants nearby the Akerselva river, Nydalen, Oslo

Dawne warsztaty, Månefisker Club, Oslo
Former plants, Månefisker Club, Oslo

MAGDALENA CISZEWSKA – – RZĄSA

Ekobistro Papuamu, Zabłocie, Kraków
Eco bistro Papuamu, Zabłocie district, Krakow

Dawne warsztaty, Zabłocie, Kraków
Former plants, Zabłocie district, Krakow

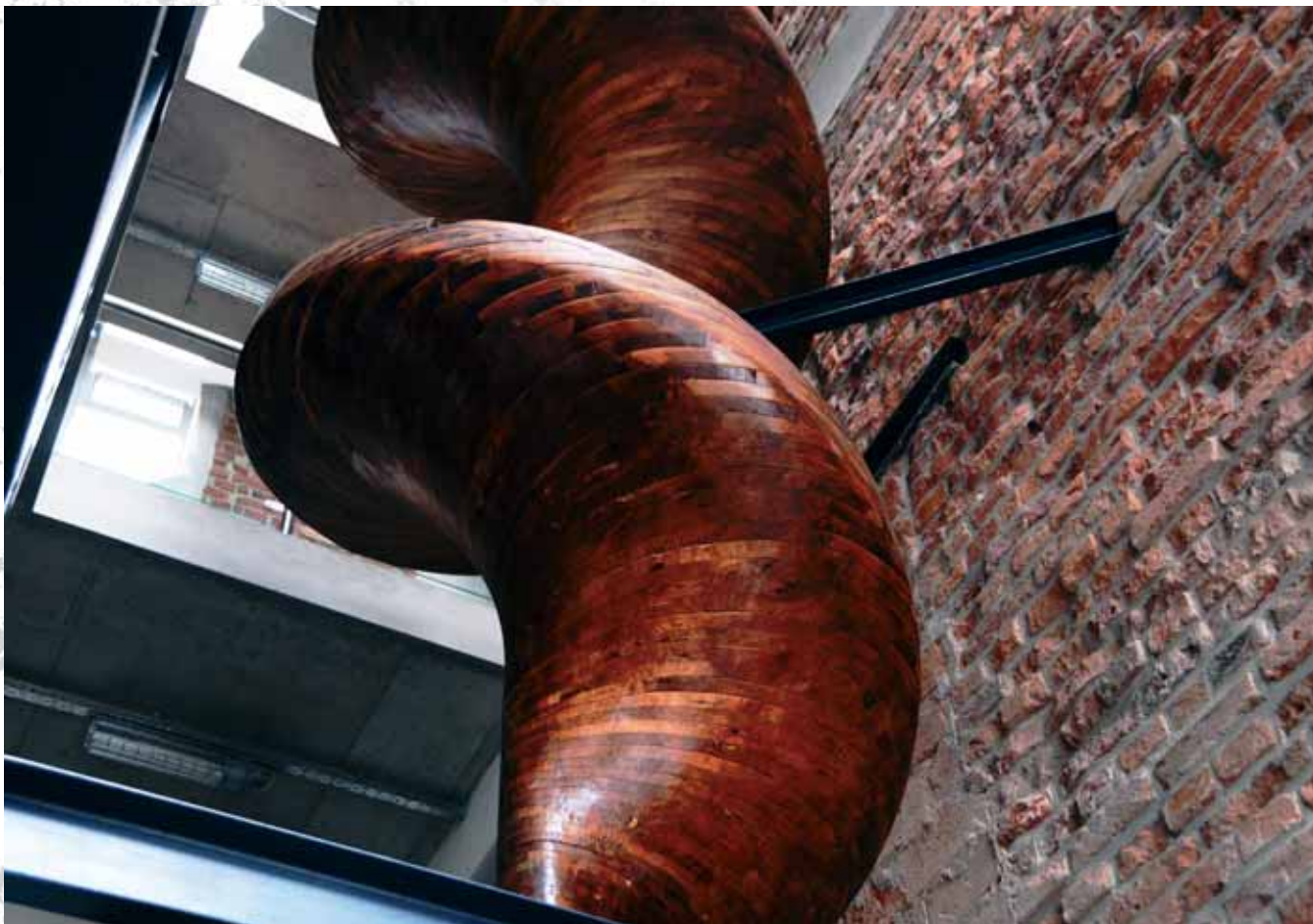

Dworzec Centralny, Oslo
Central Station, Oslo

Stary browar, siedziba firmy Ringnes, Oslo
Old brewery, seat of the Ringnes Company,
Oslo

MALGORZATA BASINSKA

Lofty Młyn, dawniej stary młyn Ziarno, Zabłocie, Kraków
Młyn Lofts, former the Ziarno mill, Zabłocie district, Krakow

Aker Brygge, dawniej stocznia, Oslo
Aker Brygge, former shipyard, Oslo

MARCIN LACHOWICZ

Prefabet, Nowa Huta, Kraków
Prefabet Company, Nowa Huta, Kraków

Nydalen, dzielnica
poprzemysłowa,
Oslo
Nydalen,
post-industrial
district, Oslo

MICHAŁ WASAŹNIK

Muzeum Sztuki Współczesnej MOCAK, dawniej Fabryka Emalia Oskara Schindlera, Zabłocie, Kraków
Museum of Contemporary Art MOCAK, former Oskar Schindler's Emalia Factory, Zabłocie, Kraków

Akademia Sztuk, dawniej fabryka żagli
Christiania Seildugsfabrik, Oslo
Academy of Arts, former Christiania
Seildugsfabrik sail factory, Oslo

Dawny zakład nr 3 przedsiębiorstwa
cukierniczego Wawel SA, Kraków
Former plant No. 3 of the Wawel
Confectionery Enterprise, Kraków

N I K K O B I E R N A C K A

Prefabet, Nowa Huta, Kraków
Prefabet Company, Nowa Huta, Kraków

Mieszkania, lokale, biura; dawniej Hjula Væverier, Oslo
Flats, outlets, offices; former Hjula Væverier, Oslo

PAWEŁ SUDER

Złomex SA, Nowa Huta, Kraków
Złomex Company, Nowa Huta, Kraków

Centrum Architektury i Designu DogA, Oslo
DogA – The Norwegian Centre for Design
and Architecture, Oslo

Myrens verksted, dawna kuźnia, Oslo
Myrens verksted, former smithy, Oslo

P I O T R K U Z Ź I Ń S K I

Prefabet, Nowa Huta, Kraków
Prefabet Company, Nowa Huta, Kraków

Akademia Sztuk, dawniej fabryka żagli Christiania Seildugsfabrik, Oslo
Academy of Arts, former Christiania Seildugsfabrik sail factory, Oslo

TOMASZ KORCZYŃSKI

Aker Brygge, dawna stocznia, Oslo
Aker Brygge, former shipyard, Oslo

Prefabet, Nowa
Huta, Kraków
Prefabet Company,
Nowa Huta, Krakow

TOMASZ PŁATEK

Norweska Akademia
Kulinarna, Oslo
The Culinary Academy
of Norway, Oslo

Zakłady Budowy Maszyn
i Aparatury im. Ludwika
Zieleniewskiego,
Kraków
Ludwik Zieleniewski
Machine and Apparatus
Works, Krakow

ZENON BALCER

Okolice dawnej fabryki czekolady Freja, Oslo
Surroundings of the former Freja chocolate factory, Oslo

Prefabet, Nowa
Huta, Kraków
Prefabet Company,
Nowa Huta, Krakow

INDEX budynków w Oslo (NO)

1. Aker Brygge. Teren dawnej stoczni. Część budynków przemysłowych została rozebrana. Obecnie znajduje się tutaj nowoczesne centrum handlowo-mieszkańcwo-rozrywkowe, rocznie odwiedzane przez ponad 12 milionów osób. Dodatkowo na tym obszarze mieści się przystań dla łodzi oraz terminal dla promów.

2. Akerselva. Główna rzeka Oslo, wyptywająca z jeziora Maridalsvannet. Na rzece znajduje się 20 wodospadów, przechodzą przez nią 23 mosty. Jej rwący nurt wykorzystano jako źródło energii dla budowanych wzdłuż jej brzegu fabryk. Obecnie okolice Akerselvy określane są mianem „zielonych płuc Oslo”, dlatego większość obiektów fabrycznych przekształcono w oryginalne i ujednolicone architektonicznie pracownie i szkoły artystyczne, siedziby firm oraz sklepy.

3. Bjølsen / Akademiki. Wcześniej w budynkach mieściły się niemieckie warsztaty naprawcze, a następnie zajezdnia autobusowa.

4. Christiania Seildugsfabrik. Dawna fabryka żagli wybudowana w 1858 roku na potrzeby szybko rozwijającej się norweskiej floty handlowej. Jeden z najlepiej zachowanych budynków przemysłowych w Oslo. Obecnie siedziba Akademii Sztuk.

5. DogA. Pierwotnie w budynku znajdowała się stacja transformatorowa wybudowana dla potrzeb okolicznego przemysłu. Obecnie jest to siedziba Centrum Architektury i Designu, w którym znajdują się sale wystawiennicze i szkoleniowe, księgarnia, pracownie architektoniczne oraz restauracja.

INDEX of buildings in Oslo (NO)

1. Aker Brygge. The area of former shipyard. Some of post-industrial facilities were demolished. Currently, it houses a modern centre with shopping, living and entertainment purposes and is visited by over 12 mln people annually. A marina and a ferry terminal are also located in this area.

2. Akerselva. Oslo's main river starts at the Maridalsvannet Lake. There are 20 waterfalls and 23 bridges over it. Its rapid current was used as source of energy for factories built along the river's bank. Currently, the area around the Akerselva is called "Oslo's green lung" and that is why most of industrial facilities were turned into original and architecturally unified studios, art schools, offices and shops.

3. Bjølsen / Dorms. Previously, these buildings housed German repair workshops and later a bus depot.

4. Christiania Seildugsfabrik. Former sail factory constructed in 1858 to meet the needs of quickly developing Norwegian merchant shipping. It is one of the best preserved post-industrial buildings in Oslo. Currently it houses Academy of Arts.

5. DogA. Originally, this building housed a transformer station constructed to meet local industry needs. Nowadays, it is a seat of the Norwegian Centre for Design and Architecture which has an exhibition and training halls, a bookshop, an architecture studio and a restaurant.

6. Freja. Dawna fabryka czekolady. Budynek przy Malmøgata 5. Budynek powstał około 1889 roku. Obecnie znajdują się tu mieszkania dla artystów i ich pracownie. W okolicy znajdują się kluby muzyczne (np. Fabrikken i TANgo) oraz galerie artystyczne z unikatową biżuterią i odzieżą. W przyszłości budynek ma być przekształcony w nowoczesne lofty. Nowa fabryka czekolady została wybudowana kilka ulic dalej.

7. Hjula Væverier / Månefiskens Club. Jedna z pierwszych fabryk (kompleks tkalni i farbiarni), wybudowana nad brzegiem rzeki Akerselva w latach 1850-1860. Tę nadrzeczną okolicę nazywano kolebką przemysłu w Oslo, ponieważ energia wody została tu wykorzystana do wprowadzenia w ruch maszyn fabrycznych. Obecnie znajdują się tutaj biura, mieszkania i lokale, m.in. istniejący od 1989 roku Månefiskens Club, organizujący wystawy, koncerty, spektakle teatralne oraz imprezy firmowe i okolicznościowe. W budynkach zajmowanych przez Månefiskens dawniej mieściła się pralnia mundurów wojskowych oraz farbiarnia.

8. Kulturhuset Hausmania – Kwartał ulic Elvebakken, Hausmannsgate i Brenneriveien. Kiedyś kompleks przemysłowo-mieszkalny, od 1999 roku sukcesywnie oddawany w użytkowanie awangardowym artystom. Obecnie Kulturhuset Hausmania. Znajdują się tam 4 teatry, kino, atelier, sale wystawowe, studia, ciemnie, legalna ściana graffiti. W 2004 roku budynki przeszły na własność miasta Oslo.

9. Maridalsveien. Dawne magazyny na zboże obecnie przekształcone na akademiki.

10. Myrens verksted. Dawna kuźnia zajmująca się produkcją i naprawą maszyn dla pobliskich fabryk, powstała w 1854 roku i funkcjonowała do roku 1988. Obecnie mieści się tutaj Sandakerveien 24c-A1 – siedziba wielu firm transportowych, drukarni, studiów filmowych i fotograficznych oraz państwowej stacji TV (NRK).

6. Freja. Former chocolate factory / Building on 5 Malmøgata Street. This building was constructed ca. 1889. At present, it houses flats and studios of artists. In the neighbourhood, one may find music clubs (e.g. Fabrikken and TANgo), as well as art galleries with unique jewellery and clothes. In future, the building is to be transformed into modern lofts. New chocolate factory has been constructed few blocks away.

7. Hjula Væverier / Månefiskens Club. One of the first factories (complex of weaving mills and dyeworks) built on a bank of the Akerselva river in 1850-1860. This riverside area was called the cradle of Oslo industry because water energy was used to set factory equipment in motion. Currently it houses offices, flats and business establishments; including Månefiskens Club opened in 1989 which organises exhibitions, concerts, theatrical performances, business and special events. Facilities now occupied by Månefiskens once housed military uniforms laundry and dyeworks.

8. Kulturhuset Hausmania / Block of streets Elvebakken, Hausmannsgate and Brenneriveien. Former industrial and housing complex, which from 1999 has successively been handed over to artists to use. Currently it is a seat of Kulturhuset Hausmania, centre of art and culture. It houses 4 theatres, a cinema, a studio, exhibition rooms, darkrooms and a legal graffiti wall. Since 2004 it is the property of the city of Oslo.

9. Maridalsveien. Old grain storage converted to student housing.

10. Myrens verksted. The old smithy producing and repairing machines for nearby factories, was opened in 1854 and operated until 1988. Currently, its buildings house Sandakerveien 24c-A1, the seat of numerous transportation companies, printing houses, film and photographic studios, as well as NRK national TV station.

11. Nydalen. Pierwsze wzmianki o Nydalen, czyli „Nowej Farmie”, pochodzą z 1578 roku. Począwszy od drugiej połowy XIX wieku Nydalen było najszybciej rozrastającą się dzielnicą przemysłową Oslo. Na początku lat 90. zmienił się profil wielu obiektów w dzielnicy. Dziś, dzięki renowacji i restrukturyzacji wielu budynków poprzemysłowych, Nydalen stanowi nowoczesne zaplecze biurowe i mieszkalne stolicy Norwegii. Swoją siedzibę ma tu m.in. Norweska Akademia Kulinarna, stawiająca sobie za cel promocję norweskiej sztuki kulinarnej jako elementu kultury narodowej. Szkoli szefów kuchni i sommelierów.

12 Oslo S. Dworzec Centralny w Oslo. Główna stacja kolejowa w Oslo rozbudowana w oparciu o dawny budynek dworca wschodniego z 1882 roku.

13. Ringnes. Stary browar. Siedziba firmy Ringnes, funkcjonującej na rynku norweskim od przeszło 130 lat. Ringnes oferuje swoim klientom kilka gatunków piwa oraz wód mineralnych, produkowanych na terenie Norwegii w czterech ogromnych zakładach. W siedzibie starego browaru otwarto muzeum z eksponatami z końca XIX wieku.

14. Warsztaty mechaniczne Thunes. Założone w 1852 roku, produkowały lokomotywy oraz maszyny używane w fabryce celulozy i papieru. W 1957 roku warsztaty zatrudniały 600 pracowników. Hale produkcyjne na Skøyen działały do połowy lat 80. Obecnie w zachowanych budynkach mieszczą się salony samochodowe, sklepy meblowe, sklepy z artykułami biurowymi oraz przedmiotami designerskimi.

11. Nydalen. The first mention of Nydalen ("New Farm") comes from 1578. Since the second half of the 19th century, Nydalen was the quickest developing district in Oslo. In the early 1990s, scope of many buildings has changed and nowadays, thanks to renovation and reorganization of post-industrial facilities, Nydalen became a modern office area of the Norwegian Capital. Among others, the Culinary Academy of Norway has its seat here. This institution aims at promoting Norwegian culinary art as a part of national culture and it trains both chefs and sommeliers.

12. Oslo S. Oslo Central Station. The main railway station in Oslo, based on the old Oslo East Station building (since 1882).

13. Ringnes. Old brewery. The seat of Ringnes company which has operated on Norwegian market for over 130 years. Ringnes offers its customers several kinds of beer and mineral water, produced in Norway in four huge production plants. The building of the old brewery now houses a museum with exhibit items from the end of the 19th century.

14. Thunes Mechanical Workshops. Started their operation in 1852 and it was there that engines and machinery used in cellulose and paper factories were produced. In 1957, workshops employed 600 people. Production halls located in Skøyen were operating until mid-1980s. Nowadays, retained buildings house car showrooms, furniture stores, shops with office supplies and designer goods.

INDEX budynków w Krakowie (PL)

1. Erdal. Dawna fabryka Peterseima. W czasach swojej świetności zakład produkował pastę do butów. Kompleks budynków z XIX wieku został wpisany do rejestru zabytków. Obecnie miejsce jest wynajmowane podmiotom prywatnym – na terenie starej fabryki działa m.in. komis meblowy oraz warsztat samochodowy. W przyszłości prywatny właściciel planuje zbudować w tym miejscu nowoczesny apartamentowiec o podwyższonym standardzie.

2. Fabryka Emalia Oskara Schindlera. Założona w 1937 roku jako miejsce produkcji wyrobów emaliowanych i blaszanych, została wydzierżawiona, a potem przejęta przez niemieckiego przedsiębiorcę Oskara Schindlera. W latach 1939–1945 działała jako Niemiecka Fabryka Wyrobów Emaliowanych. Schindler zatrudniał w niej zagrożonych eksterminacją Żydów, wpisanych następnie na tzw. listę Schindlera i uratowanych od zagłady. Od 2005 roku fabryka należy do miasta Kraków. Obecnie na terenie fabryki działają: Muzeum Sztuki Współczesnej MOCAK oraz Muzeum Historyczne Miasta Krakowa.

3. Miraculum. Dawna fabryka kosmetyków. Zabłocie. Najstarsza polska firma kosmetyczna. Obecnie na terenie dawnej fabryki znajduje się ekspozycja muzealna związana z działalnością produkcyjną przedsiębiorstwa kosmetycznego. Przez rok działał tu również klub muzyczny Fabryka, galeria „Zbiornik Kultury” Małopolskiego Instytutu Kultury oraz inne galerie i pracownie artystyczne. Obecnie teren w większości jest opustoszały. Plany inwestycyjne zakładają wybudowanie na miejscu fabryki nowoczesnych apartamentowców.

4. Nowa Huta – dzielnica Krakowa. Zaprojektowana od podstaw jako przykład miasta socrealistycznego, powstawała w latach 1949–1990. Od 1951 roku dzielnica administracyjna Krakowa. Najważniejszym zakładem przemysłowym Nowej Huty jest Kombinat Metalurgiczny ArcelorMittal Poland SA Oddział Kraków (w latach 1990–2004 znany pod nazwą Huta im. Tadeusza Sendzimira, a w latach 1954–1990 – Huta im. Włodzimierza Lenina).

5. Nowa Huta. Oddział Żużla Kawałkowego. Pierwotnie wydział pomocniczy Huty im. Włodzimierza Lenina (późniejszej Huty im. Tadeusza Sendzimira). Obecnie jest to obiekt opuszczony, powoli dewastowany.

INDEX of buildings in Krakow (PL)

1. Erdal Factory. It is a former Peterseim factory. Back in its hey days, it was producing shoe polish. The building complex of the 19th century is enlisted at the national register of historic monuments. Nowadays, its facilities are sublet to private entities, they house, among others, a second-hand furniture shop and a garage. Private investor is planning to build here a modern high-standard apartment building.

2. Oskar Schindler's Emalia Factory. Opened in 1937 for production of enamel and tin goods, was first leased and then took over by German entrepreneur Oskar Schindler. In 1939–1945 it operated under the name The German Enamel Factory. It was there that Schindler had employed Jews endangered with extermination, who were later included into the, so-called, "Schindler's list" and saved from death. Since 2005, the factory has been owned by the city of Krakow. Currently, its facilities house Museum of Contemporary Art MOCAK and Historical Museum of Krakow.

3. Miraculum Former cosmetics plant. Zabłocie district. Miraculum is the oldest cosmetics company in Poland and now, some of the facilities of the former plant were turned into a museum which exhibits items related to the production of the cosmetic company. For one year, the building also housed a music club "Fabryka" (Factory), an art gallery "Zbiornik Kultury" ("Culture Tank") of Malopolska Culture Institute, as well as other art galleries and art studios. Nowadays, the area is mostly deserted. Investment plans speak about construction of modern apartment buildings where the factory stood.

4. Nowa Huta district. Built in 1949–1990, being designed from the scratch as an example of socialist realism. Since 1951 it has become an administrative district of Krakow. The most important industrial company of Nowa Huta is metallurgical conglomerate plant ArcelorMittal Poland SA Krakow Branch (known as Tadeusz Sendzimir Steelworks in 1990–2004 and Vladimir Lenin Steelworks in 1954–1990).

5. Nowa Huta. Lump Slag Shop. Originally, it was a support department of the Vladimir Lenin Steelworks (later called Tadeusz Sendzimir Steelworks). Nowadays, its facilities are desolated and gradually devastated.

6. Prefabet–Kraków. Przedsiębiorstwo Przemysłu Betonów.

Wybudowane w latach 1961–1965. Zakład przez lata produkował płyty ścienne i dachowe oraz popularne „pustaki skawińskie” – prefabrykaty dla budynków z „wielkiej płyty”. Fabryka jest obecnie wyburzana. W istniejących pomieszczeniach jeszcze odbywają się koncerty muzyczne (np. Prefabet Fest) oraz plenery artystyczne. Zniszczone wnętrza często wykorzystywane są podczas kręcenia wideoklipów i sesji fotograficznych. W przyszłości na tym terenie ma powstać olbrzymie centrum targowo-kongresowe Cracovia Expo.

7. Wawel SA. Zakład przedsiębiorstwa cukierniczego.

Jedna z najstarszych fabryk cukierniczych w Polsce funkcjonująca do dziś. W Krakowie działały 3 zakłady produkcyjne: Zakład Nr 1 (ul. Wrocławska 17), Zakład Nr 2 (ul. Masarska 6–8) i Zakład Nr 3 (ul. Kaçik 20). Obecnie, po przeniesieniu produkcji do podkrakowskich Dobczyc, zakłady są opustoszałe i zostały wystawione na sprzedaż.

8. Zabłocie. Dzielnica Krakowa położona w sąsiedztwie Wisty. Nazwa pochodzi od określenia „za błotem”. Od średniowiecza istniał tu port solny, w którym ładowano na statki sól kamienną z Wieliczki. W XIX i XX wieku miejsce intensywnego rozwoju krakowskiego przemysłu (m.in. huta szkła, młyn, piekarnia, fabryka mydła, naczyń emaliowanych i in.). Obecnie Zabłocie ma charakter magazynowo-przemysłowy i podlega intensywnym zmianom i rewitalizacji: na miejscu starych fabryk powstają lofty, apartamentowce, muzea, galerie, nowoczesne bary.

9. Zakłady Budowy Maszyn i Aparatury im. Ludwika Zieleniewskiego. Od czasów przeniesienia części zakładu na Grzegórzki fabryka produkowała urządzenia dla kolei i górnictwa, konstrukcje mostów i maszyny parowe. Po ponad 200 latach działalności zakład został przeniesiony do Niepołomic. Na części jego dawnych terenów wyburza się stare budynki, a na ich miejscu powstają Wiślane Tarasy – budynki mieszkaniowe.

10. Ziarno. Dawny młyn. Zabłocie. Zbudowany w 1919 roku, działał do roku 2002. Obecnie są tu nowoczesne lofty – 6-piętrowy budynek z windami, w którym znajduje się 57 mieszkań: 1-poziomowych, 2-poziomowych oraz typu penthouse. W budynku zachowano jako element dekoracji odrestaurowane części maszyn młyńskich.

11. Złomex SA. Pierwotnie Wydział Przerobu Żłomu Huty im. Tadeusza Sendzimira. Obecnie mieści się tu spółka powstała po restrukturyzacji huty.

6. Prefabet–Krakow. Concrete Industry Plant. Constructed in 1961–1965, for many years the plant was producing wall and roof slabs and popular, so-called, "Skawina hollow bricks" used as elements for houses built of prefabricated concrete. Currently, it is being demolished. The still existing halls house music concerts (e.g. Prefabet Fest) and artistic workshops. Partially destroyed interiors also serve their purpose during music videos shootings and photo sessions. In the future, it will be a site for huge congress and fair centre Cracovia Expo.

7. Wawel Confectionery Enterprise. One of the oldest confectionery factories in Poland which is still functioning. There were three production plants operating in Krakow: Plant No. 1 (17 Wrocławska Street), Plant No. 2 (6–8 Masarska Street) and Plant No. 3 (20 Kaçik Street). Currently, after production has been moved to Dobczyce, the plants are desolated and for sale.

8. Zabłocie district. Krakow district located near the Vistula river. Its name comes from the expression "za błotem" ("beyond mud"). In the Middle Ages, it was a salt harbour where ships were loaded with rock-salt from Wieliczka salt mine. In 19th and 20th century, it was a place of intensive development of Krakow industry (among others: glass works, mill, bakery, soap factory, enamel factory etc.). Currently, Zabłocie district has a warehouse-industrial character and is subject to great changes and revitalisation: instead of factories, lofts, apartment blocks, museums, art galleries and modern bars are created.

9. Ludwik Zieleniewski Machine and Apparatus Works. When part of its production had been moved to Grzegorzki district, the factory produced railway and mining equipment, bridge constructions and steam machinery. After almost 200 years of activity, the factory was moved to Niepołomic. Part of its old facilities is being demolished and instead of them, apartment blocks "Tarasy Wiślane" ("Vistula Terraces") will be constructed.

10. Ziarno. Old mill. Zabłocie district. Constructed in 1919, it operated until 2002. Currently, its buildings house modern lofts – a six-storey building with lifts which has 57 single and double storey flats and penthouses. Inside, some preserved pieces of mill machinery serve as decorative elements.

11. Złomex SA. Originally it was a Department of Scrap Metal Processing of Tadeusz Sendzimir Steelworks. Nowadays, the place is a seat of accompany created after steelworks restructuring.

**KONFERENCJA
WILLA DECJUSZA, KRAKÓW**
POPRAWIENIA PRZESTRZEŃ
MIASTA – DZIEDZICTWO
I INNOWACJA

**CONFERENCE
VILLA DECIUS, KRAKOW**
POST-INDUSTRIAL CITY SPACE
– HERITAGE AND INNOVATION

AB RY KI
WANG

INDUSTRIALNE DZIEDZICTWO MIASTA: NIECHCIANY BAGAŻ CZY INSPIRACJA DLA KRETYWNEJ GOSPODARKI?

**DR PAWEŁ KUBICKI, Instytut Europeistyki,
Uniwersytet Jagielloński**

Gospodarka postfordowska, zdominowana przez sferę usług i przemysł kreatywny, w sposób zasadniczy zmieniła przestrzeń współczesnych miast. Wypieranie nieefektywnego przemysłu skutkowało degradacją przemysłowych dzielnic. Od pewnego czasu można jednak obserwować proces odwrotny – dowartościowanie przestrzeni postindustrialnych.

DR PAWEŁ KUBICKI

sociolog i antropolog kultury, adiunkt w Instytucie Europeistyki UJ. Interesuje się przede wszystkim zagadnieniem tożsamości miast, od lat pracuje w międzynarodowych zespołach badawczych zajmujących się tą problematyką, m.in.: „Ethnological Understanding of Cultural Diversity in Central European Urban Spaces”, „La Place un patrimoine européen”, „The Square: a European Heritage”, „RECON Reconstructing Democracy in Europe”. Autor szeregu publikacji poświęconych problematyce miejskiej, ostatnio opublikował książkę *Miasto w sieci znaczeń. Kraków i jego tożsamości*, (2010). Sekretarz redakcji kwartalnika „Jagiellońskie Forum Europejskie”. Kierownik studiów podyplomowych na UJ: „Miasto i miejskość. Jak współtworzyć dobre miasto”.

INDUSTRIAL CITY HERITAGE: UNWANTED BURDEN OR INSPIRATION FOR THE CREATIVE ECONOMY?

**PAWEŁ KUBICKI, PhD, Institute of European
Studies, Jagiellonian University**

Post-Fordian economy dominated by service sector and creative industry fundamentally changed the space of contemporary cities. Driving ineffective industry out of the city space resulted in the degradation of industrial districts. However, for some time now, we might observe the reverse process, namely the enhancement of post-industrial space.

PAWEŁ KUBICKI, PhD

a sociologist, a cultural anthropologist and a lecturer at the Institute of European Studies of the Jagiellonian University. Mainly interested in the subject of cities' identities, he has worked several years in international research teams and participated in numerous research projects in the field, including: “Ethnological Understanding of Cultural Diversity in Central European Urban Spaces,” “La Place un patrimoine européen,” “The Square: a European Heritage,” and “RECON Reconstructing Democracy in Europe.” Author of numerous publications devoted to urban issues, he has recently published a book “City in the Web of Meanings. Krakow and Its Identities” (2010). Secretary of the quarterly “Jagiellonian European Forum” and the director of a postgraduate course at the Jagiellonian University: “The City and Urbanity. How to Co-create a Good City.”

POSTMODERNISTYCZNE MIASTO I PRZESTRZEŃ

PROF. INGRID APPELBOM KARSTEN, Wydział
Urbanistyki i Planowania Przestrzennego
– Rozwoju Miasta i Projektowania,
Politechnika Chalmers w Göteborgu, Szwecja

Współczesne postindustrialne miasta i większość miasteczek składają się z wielkiego krajobrazu miejskiego: mieszkań, terenów przemysłowych, ruchu ulicznego, autostrad i obszarów wypoczynkowych – w odróżnieniu od tradycyjnych miast europejskich, które były scentralizowane i zwarte, z dobrze zdefiniowanym centrum. Obecnie toczy się wiele dyskusji na temat wyglądu miasta przyszłości. Priorytetowe są zagadnienia dotyczące środowiska oraz kwestie energetyczne. Mówimy o zrównoważonych miastach oraz zrównoważonym miejscu do życia. Lecz czym tak naprawdę jest zrównoważony rozwój obszarów miejskich, forma urbanistyczna czy też życie w mieście?

Koncepcja zrównoważonego miasta i miasteczka łączy się z ideą „zwartego miasta”. W „Zielonej Księdze nt. Środowiska” (1990) Komisja Europejska zaleciła, aby odbudowywać europejskie miasta takie, jakimi były w przeszłości – z wyraźnym odgraniczeniem od otaczającego krajobrazu. Pierwszym przykładem tego typu działań w Europie była dzielnica portowa Docklands w Londynie. Czy „zwarte miasto” jest jednak formą zrównoważoną? Priorytetem jest zmiana istniejących miast w bardziej zrównoważone, czyli odkrycie, w jaki sposób wielkie podmiejskie przestrzenie otaczające zachodnie miasta mogą być bardziej atrakcyjne i mniej energochłonne z punktu widzenia mobilności.

W Europie Zachodniej, a także Ameryce Północnej, międzynarodowe migracje i powstanie społeczeństwa obywatelskiego zbiegły się z różnymi rozwiązaniami podejmowanymi przez specjalistów od planowania i projektowania. Różnice te objawiają się w wielu formach i odzwierciedlają fakt, że grupy ludności mają różne roszczenia dotyczące miasta, jego panoramy, budynków, pomników, zabytków itd.

THE POSTMODERN CITY AND PLACE

PROF. INGRID APPELBOM KARSTEN,
Department of Urbanism and Urbanity – City
Development and Design, Chalmers Technical
University in Göteborg, Sweden

The present day post-industrial city and most towns are comprised of a huge city landscape, consisting of dwellings, industrial areas, traffic, highways and rest-areas, quite different from the traditional European city which was centralised and compact with a well-defined city core. There are many discussions going on about what the future city should be like. Today questions concerning such issues as the environment and energy are the priority. We are talking about sustainable cities and towns and a sustainable place to live. But what in actual fact are sustainable urban development, urban form and urban living?

The sustainable city and town has been concerned with the idea of a "compact city." In the "Green Paper on the Environment," (1990) the European Commission recommended re-erecting a European city as it was, or as it was represented before, with a distinct bordering against the surrounding landscape. The first European example of such a stance was the Docklands district in London. But is the compact city a sustainable urban form?

The priority is to transform existing cities into more sustainable variants, which means discovering how the great suburban areas that surround Western cities can become more attractive and consume less energy when meeting needs for mobility.

In Western Europe, as well as in North America, transnational migrations and the rise of civil society have coincided with various solutions introduced by planning and design professionals. These differences manifest themselves in many forms and acknowledge the fact that different population groups have varying claims related to the city and its skyline, buildings, monuments, etc. The key to sustainable development is to create an opportunity for dialogue between planners and inhabitants of a given area.

Kluczem do osiągnięcia zrównoważonego rozwoju jest stworzenie możliwości dialogu pomiędzy planistami a ludźmi zamieszkującymi dany obszar. Przykładami społeczeństwa kulturowego zrównoważonego rozwoju miejskiego i powstania społeczeństwa obywatelskiego, które ma wpływ na zmieniający się krajobraz miejski, są: osiedle mieszkaniowe Hammarby Sjöstad w Sztokholmie, oparte na idei zrównoważonej architektury; Zagłębie Ruhry w Niemczech – trwająca dziesięć lat inicjatywa, która skupia lokalne władze oraz krajowe i europejskie doświadczenie w ponad stu projektach; oraz obszar podmiejski Oslo, Groruddalen, gdzie władze miejskie nawiązały dialog z mieszkańcami, głównie imigrantami i osobami młodymi, wypracowując innowacyjne sposoby kreowania wzajemnej komunikacji.

INGRID APPELBOM KARSTEN

profesor Wydziału Urbanistyki i Planowania Przestrzennego – Rozwoju Miasta i Projektowania na Politechnice Chalmers w Göteborgu, Szwecja (od 2001). Wcześniej związana była z Wydziałem Planowania Kultury na Uniwersytecie w Göteborgu (2002–2008). Jest autorką wielu prac i artykułów z dziedziny ochrony dziedzictwa kulturowego, architektury, urbanistyki i rewitalizacji budynków. Od 1987 roku pracuje jako planista i architekt w Sekcji Generalnego Planowania Miasta Oslo, Urzędu Planowania i Budownictwa.

Zajmowała się m.in. przygotowaniem projektów:

- plan środowiskowy dla rzeki Akerselva (analizy, architektura i estetyka)
- projekt użyteczności społecznej: miasto Oslo (analizy, ochrona budynków, kwestie tożsamości itp.)
- plan środowiskowy dla jeziora Østensjøvannet
- projekty w zakresie planowania kultury i sztuki: Groruddalen (podmiejska dzielnica Oslo, ponad 140 000 mieszkańców, w większości imigrantów)
- różnorodne realizacje, angażujące lokalne społeczności w zakresie zrównoważonego projektowania i budownictwa.

Moje badania opisują rozwój zabytków w Europie, w tym pojedynczych obiektów oraz terenów miejskich i wiejskich znajdujących się w obszarze zainteresowań narodowych. Pokazują one potencjał pomnika, jako symbolu, jego potencjał kształtowania tożsamości, a także różne ideały i motywy zachowania, które społeczeństwo zamierza reprezentować i powielać. Jednym z przykładów krajów, w których dziedzictwo historyczne ma wpływ na tożsamość społeczeństwa, jest Polska.

(Ingrid Appelbom Karsten „Pomnik częścią naszej tożsamości”, 1987)

The following projects are examples of socio-cultural sustainable urban development and the rise of civil society which have been transforming the urban landscape: the Hammarby Sjöstad housing estate in Stockholm based on ideas of sustainable architecture; The Ruhr Area in Germany – a ten year long initiative which brings together local authorities and national and European professional experience in over a hundred projects; and the Oslo suburbs of Groruddalen, where municipal authorities initiated a dialogue with residents, mainly immigrants and young people, thereby creating innovative modes of communication.

INGRID APPELBOM KARSTEN

professor in Urbanism and Urbanity – City Development and Design at Chalmers Technical University in Göteborg, Sweden (since 2001). Previously associated with the University in Göteborg, Department of Culture Planning (2002–2008). Has participated in many international workshops and conferences, as well as writing numerous papers and articles in the fields of art, architecture, urban planning and buildings protection. Since 1987, she has been working as a planner and an architect at the Department for General Planning in the City of Oslo of Planning and Building Authority. She has participated in the creation of such projects as:

- The Akerselva River Environmental Plan community plan (analyses, architecture and aesthetics)
- Community plan for the city of Oslo (analyses, building protection, questions of identity etc.)
- The Østensjøvannet Lake Environmental Plan community plan
- Art and Cultural Planning plans for Groruddalen (Oslo suburbs with more than 140,000 inhabitants, mostly immigrants)
- Different projects in sustainable planning, building and citizen participation.

My studies describe the development of the historic monument in Europe including solitary objects as well as urban and rural areas of nationwide interest. They show the potential of the monument in its capacity as a symbol and also its potential for providing identity. They also present various ideals and motives of behaviour which a given society intends to represent and reproduce. One example of the monuments capacity of rendering identity is Poland.

(Ingrid Appelbom Karsten “The Monument as Part of our Identity,” 1987)

**PRÓBA REWITALIZACJI PRZESTRZENI
POPRZEMYSŁOWEJ PRZY ZASTOSOWANIU
METOD WARSZTATOWYCH CHARRETTE
W DAWNEJ CEMENTOWNI GRODZIEC
DR TOMASZ JELEŃSKI, Międzynarodowe
Centrum Kształcenia Politechniki
Krakowskiej**

Zarządzanie dziedzictwem historycznym powinno zapewniać równowagę pomiędzy zmianami, które są naturalne w przestrzeni kulturowej, a zachowaniem cennych elementów tożsamości i dziedzictwa. Jakość kulturowego krajobrazu istotnie wpływa na jakość życia i poczucie wspólnoty, kolektywne poczucie wartości i dumy, aktywność społeczną i vitalność lokalnej gospodarki. Jedną z metod zaangażowania różnych interesariuszy w proces planowania i projektowania są warsztaty *charrette*. Są to intensywne kilkudniowe sesje, podczas których przedstawiciele samorządu i administracji, naukowcy, deweloperzy, mieszkańcy oraz inni zainteresowani wspólnie z projektantami opracowują i weryfikują rozwiązania prowadzące do określenia całościowej wizji urbanistycznej.

W lipcu 2008 miasto Będzin zgłosiło dawną Cementownię Grodziec do projektu „ACT4PPP – Międzynarodowe działania na rzecz partnerstwa publiczno-prywatnego”, a jako kluczowy etap ekspertyzy powiązanych z szeroką partycypacją społeczną zaplanowano warsztaty *charrette*. W ich wyniku miał powstać projekt urbanistyczny z analizą opłacalności inwestycji i wytycznymi do planu miejscowego.

DR TOMASZ JELEŃSKI

absolwent krakowskiej ASP (1997); doktorat z Architektury i Urbanistyki na Politechnice Krakowskiej (2005). Nagrodzony Medalem JM Rektora ASP w Krakowie (1997) i Nagrodą Rektora WST w Katowicach (2011), laureat konkursów projektowych, stypendysta Ministra Kultury (2003) i dwukrotnie Ministerstwa Nauki (2004 i 2007). W latach 2004–2005 *visiting tutor* w pracowni Projektowania Urbanistycznego w Cardiff University. Później adiunkt w Wyższej Szkole Informatyki i Zarządzania w Rzeszowie (2006–2009). Obecnie adiunkt w Politechnice Krakowskiej i w Wyższej Szkole Technicznej w Katowicach; dyrektor Międzynarodowego Centrum Kształcenia PK; wykładowca i trener Letniej Akademii Challenges of Sustainable Development in Poland, członek Zespołu do Spraw Cudzoziemców przy Ministrze Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Pola badawcze: zrównoważona urbanistyka, krajobraz miejski, przestrzeń publiczna, planowanie partycypacyjne, green design.

**ATTEMPT TO REVITALISE POST-INDUSTRIAL
SPACE USING CHARRETTE WORKSHOP METHODS
IN THE FORMER GRODZIEC CEMENT PLANT
TOMASZ JELEŃSKI, PhD, International Center
of Education of the Cracow University
of Technology**

The management of cultural heritage should provide a balance between the natural changes in cultural space and the protection of valuable elements of identity and heritage. The quality of cultural landscape significantly influences the very quality of life and a sense of togetherness, collective sense of value and pride, social activity and vitality of local economy. One of the methods of involving various stakeholders in planning and designing processes are *Charrette* workshops. These intensive sessions, lasting several days, allow representatives of local government, administration, scientists, developers, residents and other interested parties, including professional designers, to design and to verify solutions leading to assessment of a comprehensive urban planning vision.

In July 2008, the city of Będzin put forward the former Grodziec Cement Plant as a candidate for the "ACT4PPP – Transnational Action for Public Private Partnership" project and *Charrette* workshops were planned as a key phase involving expert opinions and community participation. The aim of the workshops was to create an urban planning design, analysis of cost effectiveness of the investment and guidelines for a local plan.

TOMASZ JELEŃSKI, PhD

graduated from the Academy of Fine Arts in Krakow (1997) and obtained his PhD at the Cracow University of Technology (2005). He was awarded the Medal of His Magnificence, the Vice-Chancellor of the Academy of Fine Arts in Krakow (1997), the Award of the Vice-Chancellor of the Katowice School of Technology (2011). Grantee of the Ministry of Culture (2003) and the Ministry of Science (twice: 2004 and 2007). In 2004–2005, he held the position of the visiting tutor at Cardiff University School of City and Regional Planning and, later, of the lecturer at the University of Information Technology and Management in Rzeszow (2006–2009). He is currently a lecturer at the Cracow University of Technology and the Katowice School of Technology, a director of the International Center of Education of the Cracow University of Technology, a lecturer and a trainer at the "Challenges of Sustainable Development in Poland" Summer Academy and a member of the Office for Foreigners at the Ministry of Science and Higher Education.

Research areas: sustainable urban planning, urban landscape, public space, participatory planning, green design.

**COMO NEXT, STARA/NOWA FABRYKA DLA
INNOWACYJNYCH PRZEDSIĘBIORSTW**
PROF. ADO FRANCHINI, ADM Architettura
– Mediolan

W celu umożliwienia ponownego użytkowania obiektów fabryki bawełny Somaini w Lomazzo (Como, Włochy), zbudowanej w 1890 roku, Park Naukowo-Technologiczny Como Next w nowoczesny sposób zrewitalizował, należący do niej wspaniały budynek przemysłowy położony wzdłuż linii kolejowej między Mediolanem i Como. Como Next, promowany przez Izbę Handlową Como, jest Parkiem Technologicznym nastawionym na współpracę z młodymi firmami w zakresie nowych technologii i zrównoważonych źródeł energii. Projekt zakłada zmianę przestronnych wnętrz budynku na warsztaty i biura oraz utrzymanie i podkreślenie przemysłowego charakteru, a także wymiaru architektonicznego oryginalnego budynku.

PROF. ADO FRANCHINI

architekt i urbanista; profesor na Wydziale Architektury Politecnico de Milano (od 1995); koordynator programu Socrates-Erasmus oraz wymiany stypendialnej z uniwersytetami z USA i Australii (od 1987). Koordynator licznych międzynarodowych warsztatów projektowych w dziedzinie architektury i urbanistyki, ze szczególnym uwzględnieniem miast oraz postindustrialnych przemian (www.architecturelab.eu). W roku 1984 założył pracownię ADM Architettura (www.admarchitettura.eu), w której realizuje projekty związane z projektowaniem architektonicznym, planowaniem przestrzennym, a także z renowacją zabytków. W roku 2008 biuro ADM Architettura otrzymało od Izby Handlowej Como zlecenie wykonania projektu Parku Technologicznego w starej fabryce bawełny Somaini w mieście Lomazzo.

**COMO NEXT, OLD/NEW FACTORY FOR
INNOVATIVE ENTERPRISES**
PROF. ADO FRANCHINI, ADM Architettura
– Milano

Resurrecting the 1890 Somaini cotton factory in Lomazzo (Como), the Como Next Science and Technology Park revitalises in a contemporary way a magnificent industrial building along the railway between Milan and Como. Promoted by the Como Chamber of Commerce, Como Next is a Technology Park orientated towards young companies in the field of new technologies and sustainable energy sources. The project transforms the building's large interiors into workshops and offices, maintaining and underlining the industrial character and the architectural dimensions of the original building.

PROF. ADO FRANCHINI

is an architect and urban planner, professor at the Faculty of Architecture at the Milan Polytechnic School of Architecture (since 1995), co-ordinator of the Socrates-Erasmus and student exchange programmes with American and Australian universities (since 1987). He also co-ordinates numerous international design workshops in architecture and urban planning, with special emphasis placed on post-industrial changes in cities (www.architecturelab.eu). In 1984, he established the ADM Architettura studio (www.admarchitettura.eu), where he implements projects related to architectural design and spatial planning, as well as the renovation of historical buildings. In 2008, the Como Chamber of Commerce awarded ADM Architettura studio the contract for designing The Como Next Science and Technology Park in a former cotton mill in Lomazzo.

**POSTINDUSTRIALNA ARCHITEKTURA
MIASTA OSLO**
DOROTA JAROCHOWSKA-HATLEVIK,
członek NAL

Postindustrialną architekturę miasta Oslo można prześledzić na podstawie licznych adaptacji starych fabryk, elektrowni oraz dawnych warsztatów należących do nieistniejącej już dziś stoczni. Analiza wybranych projektów architektonicznych daje obraz zagospodarowania tych przestrzeni przez nadanie im zupełnie nowych funkcji, jak: centra handlowe, restauracje, hale wystawowe, szkoły, biblioteki i kawiarnie. Wyciągnięte z analizy wnioski wskazują na to, w jaki sposób, dowartościowanie obiektów postindustrialnych, przez niejednokrotnie nieduże zmiany w substancji architektonicznej, może wzbogacić przestrzeń miasta.

DOROTA JAROCHOWSKA-HATLEVIK
architekt, członek NAL, absolwentka The Oslo School of Architecture and Design. Mieszka na stałe w Norwegii. Prowadzi własną pracownię architektoniczną w Oslo. Interesuje się urbanistyką. Obecnie pracuje jako architekt i urbanistka gminy Eidskog, w Wydziale do spraw Urbanistycznych i Budowlanych.

POST-INDUSTRIAL ARCHITECTURE OF OSLO
DOROTA JAROCHOWSKA-HATLEVIK,
member of NAL

The post-industrial architecture of the city of Oslo can be traced in the numerous adaptations of old factories, power plants and the old workshops belonging to the now-defunct shipyard. The analysis of selected architectural designs shows the ways in which these spaces were reclaimed through providing them with the completely new functions of shopping centres, restaurants, exhibition halls, schools, libraries and cafes. The conclusions drawn from the analysis show how the adding of value to post-industrial facilities, sometimes through very small changes in their substantially architectural substance, can enrich the space of the city.

DOROTA JAROCHOWSKA-HATLEVIK
is a member of NAL, an architect and a graduate of The Oslo School of Architecture and Design. She lives in Norway and runs her own architectural studio in Oslo. She is interested in urban planning. Currently works as an architect and urban planner for the Eidskog district, in the Department for Urban Planning and Construction issues.

**FOTOGRAFIA PRZEMYSŁOWA – WYŚCIG
Z CZASEM A PRÓBA ZACHOWANIA
POLSKIEGO DZIEDZICTWA PRZEMYSŁOWEGO**
PAWEŁ SUDER (www.pawelsuder.pl)

Fotograf przemysłowy realizuje wyścig z czasem i przemijającym dziedzictwem postindustrialnym. W swojej misji odwiedza miejsca, które kiedyś stanowiły ważne ośrodki technologiczne i pełniły kluczowe funkcje na mapie przemysłowej Polski. Szuka śladów ich dawnej świetności pośród gruzów i zarośli – często zaalarmowany w ostatniej chwili, tuż przed wyburzeniem obiektów.

**INDUSTRIAL PHOTOGRAPHY – RACE
AGAINST TIME AND AN ATTEMPT TO
PRESERVE POLAND'S INDUSTRIAL HERITAGE**
PAWEŁ SUDER (www.pawelsuder.pl)

Industrial photographer, participates in a race against the time and the fading post-industrial heritage. During his mission, he visits venues that were once important technological centres and occupied most important places on Polish industrial map. He searches for traces of their old magnificence among rubble and thickets, very often alerted in the nick of time before the buildings are demolished.

**KRAKÓW–OSLO. DWIE PERSPEKTYWY
WYKORZYSTANIA POSTINDUSTRIALNEGO
DZIEDZICTWA ARCHITEKTONICZNEGO**
NIKKO BIERNACKA, Fundacja Machina
Fotografika

W celu zaprezentowania analizy porównawczej wykorzystania przemysłowego dziedzictwa architektonicznego w takich miastach jak Kraków i Oslo niezwykle istotne jest zestawienie kierunków rozwoju obydwu miast z perspektywy historycznej oraz prześledzenie, w jakim stopniu historia tych miejsc wpłynęła na rozwój przemysłu w obydwu metropoliach. Drugim ważnym aspektem jest rozumienie pojęcia „dziedzictwa kulturowego” i powiązanie go z osobistą motywacją fotografów zajmujących się fotografią przemysłową w kontekście takich pojęć jak: tożsamość społeczna (więź emocjonalna, jaka tworzy się pomiędzy człowiekiem a budynkiem), przydatność społeczna oraz wyjątkowość. Porównanie współczesnych adaptacji budynków przemysłowych w obydwu miastach będzie odpowiedzią na pytanie, w jakim stopniu pierwotna funkcja obiektów jest czytelna po ich rewitalizacji.

**KRAKOW–OSLO. TWO PERSPECTIVES
ON THE USE OF POST-INDUSTRIAL
ARCHITECTURAL HERITAGE.**
NIKKO BIERNACKA, Machina Fotografika
Foundation

To present a comparative analysis of the use of post-industrial architectural heritage in cities such as Krakow and Oslo, it is very important to juxtapose directions of development of both cities from a historical perspective, and to trace the extent to which the history of these places has contributed to the development of their industry. A second important aspect is to understand the concept of „cultural heritage” and to link it to the personal motivation of photographers dealing with industrial photography in the context of such concepts as social identity, or the emotional bond which is formed between a man and a building; social usefulness and uniqueness. A comparison of contemporary adaptations of post-industrial buildings in both cities will provide us with the answer to the question to what extent the original function of facilities is decipherable after their revitalisation.

_ MYRENS VERKSTED _

**UCZESTNICY PROJEKTU
PIKSEL. POLSKO-NORWESKA
PLATFORMA FOTOGRAFICZNA**

Grupa norweska

MAŁGORZATA BASIŃSKA
ekspert, konsultant

INGRID FORSBERG

ANNA RÓŻA GUROWSKA

ANTONI KĘPIŃSKI

PIOTR KUZIŃSKI

ELLEN LANDE

HAAKON SANDØY

EDITH STYLO
kuratorka wystawy

MICHAŁ WASAŻNIK
ekspert

Grupa polska

ZENON BALCER

MAGDALENA CISZEWSKA-RZAŚA

MARCIN LACHOWICZ

BOŻYDAR PAJĄK

BEATA PASEK

TOMASZ PŁATEK

PAWEŁ SUDER

TOMASZ KORCZYŃSKI

NIKKO BIERNACKA
ekspert, kuratorka wystawy

EWELINA WOŹNIAK-SZPAKIEWICZ
ekspert, przygotowanie naukowe
konferencji

KATARZYNA TROJANOWSKA
koordynacja projektu

**PARTICIPANTS OF THE PROJECT
PIXEL. POLISH-NORWEGIAN
PHOTOGRAPHIC PLATFORM**

Norwegian group

MAŁGORZATA BASIŃSKA
expert, consultant

INGRID FORSBERG

ANNA RÓŻA GUROWSKA

ANTONI KĘPIŃSKI

PIOTR KUZIŃSKI

ELLEN LANDE

HAAKON SANDØY

EDITH STYLO
exhibition curator

MICHAŁ WASAŻNIK
expert

Polish group

ZENON BALCER

MAGDALENA CISZEWSKA-RZAŚA

MARCIN LACHOWICZ

BOŻYDAR PAJĄK

BEATA PASEK

TOMASZ PŁATEK

PAWEŁ SUDER

TOMASZ KORCZYŃSKI

NIKKO BIERNACKA
expert, exhibition curator

EWELINA WOŹNIAK-SZPAKIEWICZ
expert, preparation of the
conference content

KATARZYNA TROJANOWSKA
project co-ordination

foto: / photo Paweł Suder

Grupa norweska

MAŁGORZATA BASIŃSKA ekspert, konsultant

ukończyła Akademię Sztuk Pięknych w Gdańsku (dyplom magistra sztuki). Jest członkiem Związku Polskich Artystów Plastyków w Gdańsku. Jest inicjatorką oraz organizatorką Międzynarodowych Plenarów i Sympozjów „Europejska Sztuka Współczesna na Pograniczu Kultur-Narodów” – „European Contemporary Art at the Point of Intersection Between Cultures and Nations” – organizowanych cyklicznie od roku 1996 w Rynie na Mazurach. Jest również założycielką Galerii Sztuki Współczesnej w zabytkowym zamku pokrzyżackim w Rynie z XIV w. Zorganizowała wiele wystaw polskiej sztuki współczesnej w Polsce, Norwegii i w Szwecji. Pracowała jako komisarz wystaw artystycznych w norweskiej Riksgalleriet / Museet for Samtidskunst. W latach 1989–2007 była autorką wystaw sztuki współczesnej na terenie całej Norwegii: „Fråvær”, „Saana Afrika”, „Sztuka z Południowej Afryki”, „Gothic”, „Biennale Rysunku”, „Imperfektum”, „Holdepunker”, „Odysse”, „Modellmakerne”. Artystkę cechuje twórcza postawa wobec rzeczywistości, dotychczas wzięła udział w ponad 100 wystawach. Małgorzata Basińska od 30 lat zajmuje się malarstwem, grafiką, tkaniną, fotografią i sztuką wideo.

INGRID FORSBERG

Ingrid Rosmarie-Claire Gurowska Forsberg urodziła się w Oslo. W 2011 ukończyła szkołę Bjørnholt (kierunek: media i komunikacja). Obecnie studiuje Backpack Foto w Soltun Folkehøgskole niedaleko Narviku, gdzie specjalizuje się w fotografii dzikich zwierząt. Pomimo młodego wieku brała udział w wielu wystawach fotograficznych oraz prezentowała zrealizowane przez siebie filmy.

ANNA RÓŻA GUROWSKA

urodzona w Warszawie, od 1988 mieszka w Skandynawii. Od dziecka rozwijała w sobie umiejętność do określenia człowieka w przestrzeni (naturalnej lub architektonicznej). Najchętniej zajmuje się portretem, ale przedmiotem jej rozważań artystycznych są także motywy środowiska – zwłaszcza polski bałagan estetyczny. Pracowała w polskich i norweskich redakcjach jako ilustratorka i fotograf. Przez wiele lat prowadziła własne przedszkole artystyczne i galerię Anna Roza Art na Skillebekk w Oslo. Brała udział w wielu wystawach indywidualnych i grupowych. Obecnie pracuje m.in. jako tłumaczka i nauczycielka rysunku.

Norwegian group

MAŁGORZATA BASIŃSKA ekspert, konsultant

graduated from the Fine Arts Academy in Gdansk (MA in visual arts). Member of the Gdansk branch of The Association of Polish Artists and Designers (ZPAP). Initiator and organiser of International Plein-Air Workshops and Symposia entitled “European Contemporary Art at the Point of Intersection Between Cultures and Nations,” which have been organized since 1996 in Ryn, in the Mazury region. Founder of the Contemporary Art Gallery located in a historic post-Teutonic 14th century castle in Ryn. She has organised numerous exhibitions of contemporary art in Poland, Sweden and Norway, involving the Norwegian Riksgalleriet / Museum of Contemporary Art. In 1989–2007, she was the creator of contemporary art exhibitions in Norway, including: “Fråvær,” “Saana Afrika,” “Art of South Africa,” “Gothic,” “Biennial Exhibition of Drawing,” “Imperfektum,” “Holdepunker,” “Odysse” and “Modellmakerne.” As an artist, she has participated in over 100 exhibitions and for 30 years dedicated herself to painting, graphic art, fabric, photography and video art.

INGRID FORSBERG

Ingrid Rosmarie-Claire Gurowska Forsberg was born in Oslo. In 2011, she graduated from Bjørnholt Upper Secondary School (major: Media and Communications). She currently studies Backpack Foto at Soltun Folkehøgskole near Narvik, where she specialises in wildlife photography. Though she is very young, she has already participated in many photography exhibitions and presented her own films.

ANNA RÓŻA GUROWSKA

born in Warsaw, but living in Scandinavia since 1988. She started developing her ability to define human beings in space (natural or architectural) as a child. She is most interested in portraits, but environmental motifs, mainly the Polish aesthetic mess, are the subject for her artistic deliberations. She has worked as an illustrator and photographer both in Polish and Norwegian editorial teams. For many years, she conducted her own art kindergarten and a gallery called Anna Roza Art in Skillebekk in Oslo. She has participated in numerous one-person and group exhibitions. She currently pursues several professions, including translator and drawing teacher.

ANTONI KĘPIŃSKI

urodzony w Krakowie, w latach 1980–1985 studiował w Państwowej Wyższej Szkole Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej im. Leona Schillera w Łodzi. Operator filmowy, fotografik, producent. Obecnie pracuje w Oslo w Norwegii.

Fotografowanie daje mi okazję do myślenia kreatywnego, szukania kompozycji wykraczających poza codzienną rzeczywistość. Jest bardzo inspirujące. W fotografiach zawsze staram się zawrzeć jakąś treść, opowiedzieć jakąś historię, sprowokować do zastanowienia się na tym, co mogłoby być na zdjęciu poprzedzającym oglądane i na następnym. Interesuje mnie człowiek i jego działania. Nawet na zdjęciach bez postaci staram się pokazać ślad ich obecności.

PETER PIOTR KUZIŃSKI

reżyser, absolwent Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej im. Leona Schillera w Łodzi, twórca nagradzany na wielu festiwalach filmowych. W Polsce zrealizował m.in. film o ofiarach AIDS zatytułowany „Jedno Życie”. Od ponad 10 lat mieszka w Norwegii. Wyreżyserował w tym kraju wiele seriali i filmów dokumentalnych dla kanału telewizyjnego NRK. Jego pierwszym norweskim filmem był „Kill them Kill them!”, wyreżyserowany razem z Sigve Endresenem. Kuziński jest reżyserem m.in. serialu „Ratownicy” (NRK), „Hotell Cæsar”, „Boxing Arne Næss” (we współpracy z Niną Witoszek) oraz obrazu „Prawo do marzeń” („Med rett til å drom me”) – filmu opartego na wywiadzie, jaki udzielił znany podróżnik Thor Heyerdahl na dwa tygodnie przed swoją śmiercią. Zrealizował również dokument „Dźwięk pałek” („Ekko av batonger”) – o zabójstwie dokonanym przez norweskiego policjanta na Polaku, obrońcy praw człowieka, Tomaszu Wacko.

Znany jest także z pełnometrażowego dokumentu o młodzieży zażywającej ekstazy, który odniósł duży sukces w norweskich kinach, „Uśmiech w oku” („Smilet i øyet”). W 2011 jego film krótkometrażowy „Pod powierzchnią” („Under overflaten”) został pokazany na Festiwalu Filmowym w Cannes.

ANTONI KĘPIŃSKI

born in Krakow, studied at The Polish National Film, Television and Theatre School in Lodz (1980–1985). He works as a camera operator, photographer and producer, currently in Oslo, Norway. *Photography gives me an opportunity to think creatively, to look for compositions which go beyond everyday reality. It is really inspiring. In my photographs, I always try to include some content, to tell a story, provoke the viewer into thinking about what might be in the previous and the next photo. I am interested in human beings, their actions and even in my human-free photographs I am trying to show a trace of their presence.*

PETER PIOTR KUZIŃSKI

award winning film director Peter Piotr Kuziński studied at The Polish National Film, Television and Theatre School in Lodz. As a student he directed award winning documentary “One life” on homeless AIDS victims in Poland. He has been living in Oslo where since 1992 he directed a number of TV series, TV drama and documentaries for NRK TV. His first Norwegian film was “Kill Them Kill Them!”, co-directed with Sigve Endresen. Kuziński is also the director of such series as “Lifeguards” (NRK), “Hotel Caesar,” “Boxing Arne Naess” (in collaboration with Nina Witoszek) and a film “The Right to Dream” (“Med Rett til å dromme”) – based on the interview given by a famous explorer Thor Heyerdahl two weeks before he passed away. He also made “Sound of Batons” (“Ekko av batonger”) about the Polish human rights activist, Tomasz Wacko assassinated by a Norwegian policeman. He is also known for his feature length documentary “Smile in the Eye” (“Smilet i øyet”). The movie about young people who use ecstasy was a box office success in Norway. In 2011, his short film “Under the Surface” (“Under overflaten”) has been shown at Cannes Film Festival.

ELLEN LANDE

ukończyła Państwową Wyższą Szkołę Filmową, Telewizyjną i Teatralną im. Leona Schillera w Łodzi (dwie specjalności: Reżyser Filmowy, Telewizyjny i Teatralny oraz Operator Filmowy i Telewizyjny). Prowadziła wykłady w Norweskiej Szkole Filmowej w Lillehammer. Wyreżyserowała 23 filmy krótkometrażowe i dokumentalne, a także seriale dla stacji TV NRK oraz 65 odcinków serialu „Hotel Cezar”. Jest autorką 28 scenariuszy do filmów krótkometrażowych i dokumentalnych, 6 scenariuszy filmów fabularnych oraz publikacji książkowej. Pracowała jako dyrektor projektu multimedialnego UNVEIL, wspieranego przez Polsko-Norweski Fundusz Wymiany Kulturalnej. Jako asystentka reżysera współpracowała z Witoldem Leszczyńskim przy filmie „Kolos”. Nominowana do nagrody Golden Frame (norweska nagroda TV 2006 i 2007) w kategorii serial. Aktualnie pracuje nad realizacją serialu dokumentalno-podróżniczego „Świat – mój plac zabaw”.

HAAKON SANDØY

urodzony w Tananger (Norwegia), reżyser filmowy, absolwent Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej im. Leona Schillera w Łodzi. Zadebiutował w 1974 filmem „Brannen”, w 1977 nakręcił „Dagny”, film poświęcony młodości polskiej muzie Dagny Juel Przybyszewskiej. Był asystentem przy produkcji „Żywotu Mateusza” z Franciszkiem Pieczką w roli głównej, filmu opartego na powieści „Fuglane” Tarjei Vesaasa. Obecnie pracuje nad nowym projektem fabularnym „Znak Quislinga” oraz nad kwartetem filmów dokumentalnych związanych z psychiatrią: „Wojna Przeciw Pasji”.

EDITH STYLO

kuratorka wystawy

scenograf oraz producent filmowy dla TV NRK, TV 2, Rubicon TV oraz TV 3 Norwegia. Zrealizowała ponad 200 produkcji takich jak: seriali, programów rozrywkowych, debat, spektakli teatru TV, a także filmów pełnometrażowych, reklamowych i videoklipów. Druga ważna część jej działalności artystycznej to malarstwo, rysunek oraz fotografia. Od 10 lat prowadzi własną galerię Galeria Stylo Design w Oslo, w której do tej pory odbyło się ponad 50 wystaw jej własnych prac (rysunek, malarstwo, fotografia, dzianina artystyczna, maski) oraz prac innych artystów plastyków i fotografików. Ostatnie wystawy to „Ostańce Prósb” – niezwykle dzieło Muzeum Narodowego w Gdańsku, zrealizowane we współpracy z Islandzkim Muzeum Narodowym oraz Norweską Dyрекcją ds. Dziedzictwa Kulturowego oraz wystawa „Piksel. Polsko-Norweska Platforma Fotograficzna” zrealizowana ze Stowarzyszeniem Willa Decjusza z Krakowa.

ELLEN LANDE

graduated from The Polish National Film, Television and Theatre School in Lodz in two specialisations: Film, TV and theatre director and Film and TV cinematographer. She conducted lectures at The Norwegian Film School in Lillehammer. She is the director of 23 short films and documentaries, TV-dramas for NRK TV and 65 parts of “Hotel Caesar” series. She is also the author of 28 short film and documentary scripts, 6 feature film scripts and one book. Her professional career includes the position of Director of the UNVEIL multi-media project supported by the Polish-Nordic Cultural Exchange Fund. Ellen worked as Assistant Director to Witold Leczczyński on his film “Colossus.” She was nominated for a Golden Frame Award (Norwegian TV award) in 2006 and 2007 in the “TV-serial” category. She is now working on a documentary travel series “The world – My Playground.”

HAAKON SANDØY

born in Tananger (Norway), film director and graduate of The Polish National Film, Television and Theatre School in Lodz. He made his debut in 1974 with a film entitled “Brannen” based on a book of the same title by Norwegian author Tarjei Vesaas. He worked as an assistant during the production of “Matthew’s Days” based on Vesaas’ “Fuglane” (“The Birds”). In 1977, directed “Dagny,” a film devoted to the life of Dagny Juel-Przybyszewska, muse of the Polish Modernism movement. Currently working on a new feature project “Quisling’s Sign” and on psychiatry-related documentaries: “War Against Passion, a Series of Four Films.”

EDITH STYLO

exhibition curator

stage designer and film producer for NRK TV, TV 2, Rubicon TV and TV 3 Norway. She has completed more than 200 productions, such as TV series, entertainment programmes, debates, television plays and feature-length and advertising films, as well as music videos. The second important part of her work as an artist is painting, drawing and photography. For 10 years, she has led her own gallery, the Stylo Design Gallery in Oslo, which has so far housed over 50 exhibitions of her own works (drawing, painting, photography, fabric art, masks), as well as those of other visual artists and photographers. Her recent exhibitions are called “Monadnocks of Requests” – an extraordinary work for the National Museum in Gdansk, realised in co-operation with the National Museum of Iceland and the Norwegian Directorate for Cultural Heritage – and the “Pixel. Norwegian-Polish Photographic Platform,” created in co-operation with the Villa Decius Association from Krakow.

MICHAŁ WASĄŻNIK

ekspert

urodzony w Warszawie, od lat 70. związany z tamtejszym niezależnym środowiskiem artystycznym. Uczył się fotografii, utrwalając radykalne akcje plastyczne i koncerty muzyczne w głośnych klubach studenckich „Riviera Remont” i „Stodoła” oraz galerii „Pracownia Dziekanka”. Sam również wystawiał tam swoje prace. W centrum klubowym „Riviera Remont” w Warszawie prowadził pracownię fotograficzną. W 1984 złożył egzaminy przed komisją Ministerstwa Kultury i Sztuki i uzyskał prawo wykonywania zawodu fotografa. Jako pracę dyplomową przedstawił cykl unikalnych zdjęć pokazujących działalność polskiej młodzieży alternatywnej. Prace te zostały przedstawione w „Pracowni Dziekanka” pod tytułem „Generacja 84” i spotkały się z uznaniem środowiska artystycznego. W 1886 wyjechał z Polski i osiedlił się w Norwegii. Mieszka w Oslo, gdzie prowadzi własną pracownię fotograficzną. Ostatnio powrócił do pasji muzycznych, realizując dłuższy projekt fotograficzny we współpracy z klubem jazzowym Cosmopolite w Oslo.

W 2010 jego prace, pokazujące obrazy z Polski z lat 1990 i 2000 uświetniły Dni Polskie w Literaturhuset w Oslo, a w maju 2011 podobne fotogramy pokazano w Konserthuset. Organizatorem obydwu wystaw była Ambasada RP w Oslo. Wystawiał też prace w Galleri Kan-skje, Anna Roza Art i Stylo Design w Oslo, Galerie Neu w Berlinie (wystawa zbiorowa „Neue polnische welle”), w galerii Synteza i galerii 2B+R Warszawie, galerii Pauza w Krakowie, a także w Lubinie, Poznaniu i Wrześni. Michał Wasążnik posługuje się zarówno techniką analogową i cyfrową; utrwała poetyckie, nostalgiczne motywy lub stosuje ostrą, nowoczesną formę.

Fotografia to praca ze światłem, niezależnie od tematu i zastosowania – twierdzi artysta.

MICHAŁ WASĄŻNIK

expert

born in Warsaw and since the 70's connected with independent art circles. He studied photography, capturing radical art campaigns and music concerts at the high-profile student clubs, “Riviera Remont” and “Stodola,” as well as at the “Pracownia Dziekanka” Gallery, where he also exhibited his works. At the “Riviera Remont” cultural centre in Warsaw, he ran a photographic studio. In 1984 he passed his exams before an examination board from the Ministry of Culture and Art and received a licence to practice photography. As his thesis, he presented a series of unique photographs, showing the activities of Polish alternative youth. This work was presented at “Pracownia Dziekanka” under the title of “Generation 84” and won the recognition of the art community. In 1886, he left Poland and settled in Norway. He lives in Oslo, where he runs his own photographic studio. Recently, he returned to pursuing his musical passions through realising a longer photo project in collaboration with the “Cosmopolite” jazz club in Oslo.

In 2010, his work showing images of Poland in 1990 and 2000 was presented during the Polish Days at The House of Literature in Oslo, and in May 2011, similar art photographs were shown at the Concert Hall. Both exhibitions were organised by the Polish Embassy in Oslo. He has also exhibited at the Kan-skje, Anna Roza Art and Stylo Design galleries in Oslo, the Galerie Neu in Berlin (group exhibition “Neue polnische welle”), at the Synteza and 2B + D Galleries in Warsaw, Krakow’s Pauza Gallery and also in Lubin, Poznan and Wrzesnia.

Michał Wasążnik makes use of both analogue and digital technology, captures poetic, nostalgic themes or uses sharp, modern form.

Photography is working with the light, regardless of the topic and application – says the artist.

Grupa polska

ZENON BALCER

twórca grafik, filmów animowanych i czołówek telewizyjnych. Studiował w Emily Carr College of Art and Design w Vancouver oraz na Wydziale Grafiki ASP w Krakowie (dyplom w Pracowni Rysunku Filmowego u prof. J. Kuci). Fotografiją industrialną jest zafascynowany niemalże od pierwszego kontaktu z aparatem fotograficznym. W kadrze stara się uchwycić to, co wyjątkowe i ulotne. Brał udział w wielu wystawach i konkursach fotograficznych; III nagroda „Wakacje za jedno zdjęcie” – konkurs HP, główna nagroda „Ekologia w Obiektywie 2008”, wyróżnienie „FOTO-PEIN” 2008 – Konkurs Fotografii Industrialnej, II nagroda „75 lat rozstań i powrotów” – konkurs PLL LOT, wyróżnienie „Ekologia w obiektywie 2011”. W swojej pracy podejmuje próby łączenia fotografii z animacją klasyczną i komputerową.

MAGDALENA CISZEWSKA-RZĄSA

absolwentka wydziału rzeźby warszawskiej ASP, dyplom w pracowni prof. Grzegorza Kowalskiego (1999). Zajmuje się fotografią i projektowaniem. Od 1999 mieszka i pracuje w Zakopanem w Galerii Antoniego Rzęsa. Żona Marcina Rzęsa, matka Franciszka, Heleny i Marty (urodzonej w trakcie realizacji projektu „Piksel. Polsko-Norweska Platforma Fotograficzna”). Organizuje wystawy, spotkania autorskie, warsztaty artystyczne. Współautorka (z J. Sokołowskim) albumów: „Antoni Rzęsa. Prace” (nagrada PTWK, Najpiękniejsza książka roku 2004) oraz „Adres” 2004. Publikowała m.in. w pismach: „Architektura”, „Murator”, „Tatry – kwartalnik TPN”, „Art&Business”, „Elle-Decoration”. Od trzech lat uczy fotografii w Liceum Plastycznym im. Antoniego Kenara. Brała udział w plenerach i warsztatach artystycznych m.in. w Polsce, Szkocji, Belgii, na Węgrzech i w Norwegii.

MARCIN LACHOWICZ

pochodzi z Górnego Śląska. Ukończył kurs fotografii reportażowej i dokumentalnej firmowany przez „Pokochaj Fotografię” i galerię „MPiK Gliwice”. Jego zdjęcia zostały przez bywalców galerii uznane za najlepsze zdjęcia warsztatów. Na swoim koncie ma wystawy grupowe w galeriach „MPiK Gliwice” oraz „Galeria ZPAF Katowice”. Zdjęcia reportażowe publikował w lokalnych gazetach i magazynach specjalistycznych („Archivolta”, „Snap Me”, „Pokochaj Fotografię”) oraz w informacyjnych portalach ogólnopolskich (gazeta.pl, wp.pl, viceland.com). Pracuje również jako specjalista PR.

Polish group

ZENON BALCER

graphic artist, makes animated films and television opening credits. He studied at the Emily Carr College of Art and Design in Vancouver and at the Faculty of Graphic Art of the Academy of Fine Arts in Krakow (diploma from Prof. J. Kucia's Film Sketching group). He has been fascinated with industrial photography almost from his first contact with a camera. He tries to capture what is unique and fleeting in the frame of his photographs. Has taken part in many photographic exhibitions and competitions; won the Third Prize for "Holidays for One Picture" – an HP-sponsored contest; the main prize at "Ecology in the Lens 2008"; a commendation at "PHOTO-PEIN" 2008 – an International Contest of Industrial and Manufacturing Photography; Second Prize in "75 years of Partings and Returns" – a Polish LOT airlines-sponsored contest; and an award at "Ecology in the Lens 2011." In his work, he attempts to combine photography with classical and computer animation.

MAGDALENA CISZEWSKA-RZĄSA

graduate of the Warsaw Academy of Fine Arts, Faculty of Sculpture, obtained her diploma in Prof. Grzegorz Kowalski group in 1999. She is involved in photography and design. Since 1999, she has lived and worked at the Antoni Rzęsa Gallery in Zakopane. She is Marcin Rzęsa's wife and mother to Franciszek, Helena and Marta (who was born during the "Pixel. The Polish-Norwegian Photographic Platform" project). She organises exhibitions, meetings with authors and art workshops. Co-author, with J. Sokołowski, of the albums: "Antoni Rzęsa. Works" (PTWK Prize for the Most Beautiful Book of 2004) and "Address," 2004. She has published her works in numerous magazines, including: "Architektura," "Murator," "Tatry-TPN Quarterly," "Art&Business," "Elle-Decoration." For three years, she has been teaching photography at the Antoni Kenar Visual Arts High School. She has participated in plein-air and art workshops in Poland, Scotland, Belgium, Hungary and Norway.

MARCIN LACHOWICZ

comes from Upper Silesia. Completed a course in documentary photography supported by "Love Photography" magazine and gallery "MPiK Gliwice." His photographs have been selected by gallery regulars as the highlights of workshops. He has participated in group exhibitions at the Galleries "MPiK Gliwice" and "ZPAF Katowice." He has published his documentary photographs in local newspapers and specialist magazines ("Archivolta," "Snap Me," "Love Photography"), as well as on nationwide information portals (gazeta.pl, wp.pl, viceland.com). He also works as a PR specialist.

BOŻYDAR PAJĄK

bielszczanin z urodzenia, dziennikarz, politolog, operator kamery. Mówi, że sprzęt do fotografowania i filmowania przyrósł mu do ręki. Czerpie radość z patrzenia na to, co wydaje się elementem spowszedniałej rzeczywistości, a ubrane w ramy kadru, zaczyna być dziełem sztuki. Zajmuje się realizacjami filmowymi i telewizyjnymi. Jest autorem dwóch filmów reportażowych. Na co dzień pracuje z kamerą, a produkcja obrazów filmowych to jego pasja i praca. Przestrzeń postindustrialną i jej funkcje redefiniuje przy okazji realizowania różnego rodzaju zdjęć filmowych. Ciągłe powtarza, że Slavoj Žižek ma rację mówiąc, że *możliwa jest inna rzeczywistość*.

BEATA PASEK

urodzona w Nowym Sączu. Z wykształcenia: polonistka, logopeda, dziennikarka, PR-owiec. Fotografiami interesuje się od czterech lat. Ukończyła kurs fotografii artystycznej prowadzony przez Zbigniewa Pozarzyckiego w Śródmiejskim Ośrodku Kultury w Krakowie. Własnych sił próbowała głównie w fotoreportażu koncertowym, gdyż muzyka niezaprzeczalnie stanowi jej największą życiową pasję. Swoje prace wystawiała indywidualnie w krakowskich klubach „LochNess” oraz „Kwadrat”. Uczestniczyła również w kilku fotograficznych projektach grupowych.

TOMASZ PŁATEK

Dzień i noc, światło i cień, czern i biel... Ale przecież chciałoby się powiedzieć, że świat nie jest taki, przecież jest tyle kolorów! To prawda, ale fotografia czarno-biała nie jest wcale tylko „czarno-biała”. Nieskończona paleta odcieni szarości pozwala namalować światłem wszystko co widzi obiektyw aparatu fotograficznego. A odarte z barw obrazy odkrywają przed nami rzeczywistość niewidzialną na fotografii kolorowej. Dlatego fotografia monochromatyczna jest tak intrygująca i tak nastrojowa. Tę tajemnicę poznał Tomasz Płatek, który opanowawszy do perfekcji klasyczny warsztat fotograficzny pokochał właśnie ten rodzaj fotografii. Jego ulubionym obiektem oraz inspiracją jest architektura i krajobrazy. Kamera wielkoformatowa w skrawku kliszy fotograficznej zamyka wielkie przestrzenie, imponujące wnętrza, budowle. Ze światła i cienia, niczym z nut tworzy nastrojową kompozycję – czasem uspokajającą, czasem poruszającą serce, ale nigdy nie pozostawiającą obojętnym... (Rafał Mikulicz)

Czas się zatrzymuje kiedy fotografuję architekturę. Lubię rejestrować jej zmieniający się charakter. Przeobrażanie się w nowoczesne centra sztuki, lofty lub naturalny (niejednokrotnie wspomagany) upadek. Moment kadrowania daje mi poczucie spełniania się, obcowania z miejscem i duchem tego miejsca. Naciśnięcie migawki zamyka owego ducha do czasu powstania zdjęcia na papierze w mojej pracowni. Wtedy na nowo powstaje duch tego miejsca i mam nadzieję, że inni też go dostrzegają. Praca, która nie ma końca. I końca nie ma spełnienie. (Tomasz Płatek)
Dotychczasowe doświadczenie artystyczne: indywidualna wystawa portretów, zbiorowa wystawa poplenerowa, udział w warsztatach z Bogdanem Konopką, Pawłem Żakiem, Tomaszem Tomaszewskim.

BOŻYDAR PAJĄK

born in Bielsko-Biała, journalist, political scientist, cameraman. He says that his imaging equipment has become fixed to his hand. He derives pleasure from looking at what appears to be an element of commonplace reality that, when dressed in the frame, begins to be a work of art. Involved in film and television productions. He is the author of two documentary films. He re-defines post-industrial space and its function while taking various types of film shots. He constantly reiterates that Slavoj Žižek is right in saying that *another reality is possible*.

BEATA PASEK

born in Nowy Sącz and by education a specialist in Polish literature, she is also a graduate in speech therapy, journalist and PR specialist. She has been interested in photography for four years. She graduated from an art photography course led by Zbigniew Pozarzycki at the Municipal Cultural Centre in Krakow. She has tried her hand at concert photojournalism, as music is undeniably her greatest passion in life. She has exhibited her work individually in Krakow's "Lochness" and "Kwadrat" clubs. She has also participated in several collective photography projects.

TOMASZ PŁATEK

Day and night, light and shadow, black and white... Still, you would like to say that the world is not so, for there are so many colours! That's true, but black and white photography is not all about just "black and white." The infinite range of shades of grey allows us to paint, using light, everything a camera lens sees and images stripped of colour reveal to us the reality invisible in colour photography. That's why monochrome photography is so intriguing and so romantic. Tomasz Płatek discovered this secret, when, having mastered to perfection the classic photography techniques, he fell in love with this kind of photography. His favourite subject and inspiration are architecture and landscapes. With a large format view camera, on a scrap of photographic plate, he traps great spaces, impressive interiors, whole buildings. Out of light and shadow, as if from musical notes, he creates a mood composition – sometimes soothing, sometimes heart-rending, but one which never leaves you indifferent... (Rafał Mikulicz)

Time stops when I take photographs of architecture. I like to record its changing nature. Transformation into modern art centres, lofts or their natural (often assisted) fall. The moment of framing gives me a sense of fulfilment in communion with the place and its spirit. Releasing the shutter traps this spirit until the act of creation of photograph on paper in my studio. Then, the spirit of this place is created anew and I hope that others can see it too. This is never-ending work and is never-ending fulfillment. (Tomasz Płatek)

Tomasz Płatek's art experience: a one-man exhibition of portraits, a group exhibition after plein-air workshops, participation in workshops with Bogdan Konopka, Paweł Zak and Tomasz Tomaszewski.

PAWEŁ SUDER

nowohucianin, członek Krakowskiego Klubu Fotograficznego, działacz społeczny – organizator imprez sportowych, wydarzeń kulturalnych i własnych projektów z pogranicza fotografii, mediów i kultury. Dziennikarz amator, projektant stron www i identyfikacji wizualnych. Laureat konkursu „Allegro Pleneria 3.0” (uczestnik wyprawy do czarnobylskiej ZONY) oraz konkursu Fotografii Przemysłowej „Foto-Pein 2011”. Zafascynowany PRL-em i miłośnik Nowej Huty. Na co dzień zajmuje się fotografią (www.pawelsuder.pl) i portalem www.fotomargines.pl.

TOMASZ KORCZYŃSKI

fotografią zaczął się interesować zanim pojawiły się aparaty cyfrowe. Z tego okresu pozostał mu sentyment do kliszy i średniego formatu. Wychowując się na terenie Nowej Huty miał okazję przez wiele lat obserwować świetność, a później powolną degradację tamtejszego krajobrazu industrialnego. Obserwacje te przerodziły się w chęć do uwiecznienia zachodzących zmian i ich kierunków – od upadku aż po rewitalizację. Kiedyś industrialne otoczenie stanowiło jedynie scenę i tło uwiecznianych zdarzeń – dziś stało się głównym bohaterem zdjęć prezentowanych na wystawie. *Gdyby ludzie komunikowali się obrazami, a nie słowami – byłbym politykiem.*

NIKKO BIERNACKA

ekspert, kuratorka wystawy

fotografka niezależna, założycielka Fundacji Machina Fotografika, zajmującej się wspieraniem i promocją twórczości kobiet, działaniami edukacyjnymi z zakresu sztuk wizualnych oraz realizacją projektów o charakterze społeczno-artystycznym. Absolwentka kulturoznawstwa na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz fotografii w Instytucie Twórczej Fotografii w Opawie (Czechy). Dyplom u Dity Pepe. Wystawy w kraju i zagranicą. Publikacje w prasie: „Polityka”, „Wysokie Obcasy”, „Tygodnik Powszechny”, a także w wydawnictwach książkowych. Autorka indywidualnych projektów artystycznych, współuczestniczka zbiorowych projektów międzynarodowych. W swojej praktyce artystycznej zajmuje się takimi zagadnieniami, jak tożsamość kobiet oraz relacje miasto–przeźrzeń–mieszkańcy. Prowadzi warsztaty fotograficzne i szkolenia.

PAWEŁ SUDER

comes from Nowa Huta, a district of Krakow, a member of Krakow Photography Club. As a social activist, he organises sport and cultural events, as well as his own projects combining photography, media and culture. An amateur journalist, website and visual identification designer. Winner of the “Allegro Pleneria 3.0” competition (taking part in the ZONA Chernobyl expedition) and also the International Contest of Industrial and Manufacturing Photography “Foto-Pein 2011.” Fascinated by the Polish People’s Republic, he is a great admirer of the Nowa Huta district. On a daily basis, he works as photographer (www.pawelsuder.pl) and looks after the web portal www.fotomargines.pl.

TOMASZ KORCZYŃSKI

Became interested in photography long before digital cameras came along. Since this period, he has kept his fondness for plate and medium format. Growing up in the Nowa Huta district, for many years he had the opportunity to observe the splendour and subsequent slow degradation of the local industrial landscape. These observations led to his desire to immortalise the ongoing changes and trends – from its demise to its revitalisation.

Once the industrial environment was only a stage and background for the events he captured – today, it has become the main protagonist in the images presented in the exhibition.

If people communicated with images, not words – I would be a politician.

NIKKO BIERNACKA

ekspert, exhibition curator

freelance photographer and the founder of the Machina Fotografika Foundation, which supports and promotes women’s work and educational activities in the visual arts while implementing socio-artistic projects. Graduated from Cultural Studies at the Adam Mickiewicz University of Poznan and from the Creative Photography Institute in Opava (Czech Republic), with a diploma gained under the tutelage of Dita Pepe. She has had exhibitions in and outside Poland. Her works were published by “Polityka” weekly, “Wysokie Obcasy” magazine and “Tygodnik Powszechny” weekly, and also in books.

Creator of numerous individual artistic projects, and a participant in joint international projects. In her artistic work, she is occupied with issues such as: female identity and city–space–inhabitants relations. She also conducts photography workshops and training sessions.

EWELINA WOŹNIAK-SZPAKIEWICZ

ekspert, przygotowanie naukowe konferencji absolwentka Wydziału Architektury Politechniki Krakowskiej (2007), doktorantka w Instytucie Projektowania Urbanistycznego PK. Stypendystka międzynarodowego programu „CEEPUS” na Vienna University of Technology (2011), dwukrotna stypendystka programów naukowych Województwa Małopolskiego (2009 i 2010) oraz laureatka ogólnopolskiego konkursu „Fresh Zone” (2010) organizowanego w ramach Festiwalu Sztuk Wizualnych „Art Boom”. Od 2009 prowadzi zajęcia dydaktyczne w Międzynarodowym Centrum Kształcenia PK; w latach 2010–2011 dydaktyk w Wyższej Szkole Technicznej w Katowicach. Założycielka krakowskiej Fundacji Miałotwórcze działającej na rzecz podnoszenia jakości przestrzeni publicznej. Od 2007 prowadzi autorską pracownię projektową „Up Studio” działającą na pograniczu architektury i sztuk wizualnych. Interesuje się przede wszystkim zagadnieniem przestrzeni publicznej w kontekście czasowych przemian formalno-funkcjonalnych oraz społeczno-kulturową tkanką miasta.

KATARZYNA TROJANOWSKA

koordynatorka projektu

absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie (konservator dzieł sztuki) oraz Uniwersytetu Jagiellońskiego (specjalność teatrologia). Pracuje w Stowarzyszeniu Willa Decjusza od 1999, odpowiadając m.in. za opracowywanie i realizację projektów artystycznych i kulturowych. Jest autorką wielu długofalowych programów z zakresu szeroko pojętego dziedzictwa kulturowego Polski, w tym m.in.: obszaru historii muzyki – „Dziedzictwo Chopina” (od 2006), historii architektury – „Szlak Renesansu w Małopolsce” (od 2007), „Małopolskie Dziedzictwo Renesansu” (2009–2010). Ponadto realizuje programy o charakterze artystycznym, obejmujące różne dziedziny sztuki (muzykę, sztuki wizualne, teatr i balet) adresowane do szerokiego grona odbiorców. Zaangażowana w rozwijanie współpracy z krajowymi i zagranicznymi partnerami oraz w pielęgnowanie historycznych tradycji Willi Decjusza, jednego z najcenniejszych zabytków Polski z okresu renesansu.

EWELINA WOŹNIAK-SZPAKIEWICZ

expert, preparation of the conference content graduated from the Faculty of Architecture at the Cracow University of Technology (2007) and a PhD student at the Institute for Urban Design at the Cracow University of Technology. Scholarship holder of the “CEEPUS” international programme at Vienna University of Technology (2011), twice a scholarship holder on Malopolska province scientific programmes (2009 and 2010) and winner of the Fresh Zone contest (2010), organised as part of the Art Boom Visual Arts Festival. Since 2009, she has taught classes at the International Center of Education of the Cracow University of Technology and from 2010 to 2011 has also been working as a teacher at the Katowice School of Technology. Founder of the Miałotwórcze Foundation in Krakow which works to improve the quality of public space. Since 2007, she has managed the Up Studio design studio which combines architecture and the visual arts. Primarily interested in the issue of public space in the context of formal and functional temporary transformations and the socio-cultural tissue of the city.

KATARZYNA TROJANOWSKA

project co-ordinator

graduate of the Academy of Fine Arts in Krakow (Conservator of Fine Arts) and the Jagiellonian University (Theatre Studies). She has worked for the Villa Decius Association since 1999 and her tasks include the elaboration and implementation of artistic and cultural education projects. She has created and implemented numerous long term programmes related to the Polish cultural heritage, including: the history of music – “Legacy of Chopin” (since 2006); the history of architecture – “The Renaissance Route in Malopolska” (since 2007) and “The Renaissance Heritage of Malopolska Region” (2009–2010). Also responsible for carrying out artistic programmes which cover various fields of art (music, the visual arts, theatre and ballet) and are addressed to wide audiences. She is committed to co-operation with local and international partners and development of historical traditions of the Villa Decius, one of the most precious treasures of the Polish Renaissance.

WARSZTATY FOTOGRAFICZNE W **KRAKOWIE**
PHOTOGRAPHY WORKSHOP IN **KRAKOW**

POLSKIE RADIO
I PAŃSTWA FABRYKA ZIEMIAŃCZÓW AZOTOWYCH

współpraca w Małachach
dnia 14 czerwca 1947 r. o godz. 17:15
POPRAWNA AUDYJCJA SŁOWNO-MUZYCZNA

„PRZY SOBOCIE PO ROBOCIE”

dla świata pracy całej Polski.

W audycji bierz udział: analizując artykuł radiowy, opowiadaj i dramatyzuj sceny publiczne z życia szlacheckiego szlaku
z udziałem LISIŃSKICH (KARLIK)

Dość atrakcyjny. Chciał przedstawić P. F. E. A.
Celem jest Twój Amatorski Dział Kultury w Małachach
Dział Amatorski Publicznego Radia

Audycja odbędzie się w Pałacu Mistrzów w Małachach przez antenę radiową

WSTĘP WOLNY

Dzielnice w Małachach z pod nazwą „Kraśnik” od godz. 13 do 18 bezprzebiegają. Koncerty i słuchanie koncertów w Małachach. Zapraszamy do udziału w konkursie. Przeprowadzimy SOBOTA 14 czerwca 1947, godzina 17:15

opracowanie:
F. F. E. A., Wydział Sztuki, Dział Kultury P. F. E. A., Radio Zakładowe

Państwo w Małachach szlacheckiego szlaku
Pracownicy w Małachach szlacheckiego szlaku

WARSZTATY FOTOGRAFICZNE W OSLO
PHOTOGRAPHY WORKSHOP IN OSLO

WYSTAWA FOTOGRAFII W OSLO
PHOTOGRAPHY EXHIBITION IN OSLO

KONFERENCJA „POPZEMYSŁOWA PRZESTRZEŃ MIASTA
- DZIEDZICTWO I INNOWACJA” W **WILLI DECJUSZA**
CONFERENCE "THE CITY'S INDUSTRIAL SPACE.
HERITAGE AND INNOVATION" IN **VILLA DECJUS**

WYSTAWA FOTOGRAFII W **KRAKOWIE**
PHOTOGRAPHY EXHIBITION IN **KRAKOW**

Organizator / **Organiser:**

Partner projektu / **Project partner:**

TOU SCENE

Współpraca / **Co-operation:**

Finansowanie / **Donor:**

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.**

Wsparcie udzielone przez Islandię, Liechtenstein oraz Norwegię poprzez dofinansowanie ze środków Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego.

Supported by a grant from Iceland, Liechtenstein and Norway through the EEA Financial Mechanism and the Norwegian Financial Mechanism.

foto: / photo Tomasz Piatek

PIKSEL. POLSKO-NORWESKA PLATFORMA FOTOGRAFICZNA
PIXEL. POLISH-NORWEGIAN PHOTO PLATFORM

VD
XVILLAT
DECIUS

STOWARZYSZENIE WILLA DECJUSZA / VILLA DECIUS ASSOCIATION

ul. 28 lipca 1943 r. 17 a, PL 30-233 Kraków, Poland
Phone: +48 12 425 36 44, +48 12 425 36 38
Fax: +48 12 425 36 63, e-mail: villa@villa.org.pl
www.villa.org.pl